

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-10-25
UD130

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw.
Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister – Członek Rady Ministrów Maciej Berek.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 8 dodaje się art. 8a i art. 8b w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Rada Ministrów prowadzi wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, zwany dalej „wykazem”, obejmujący:

- 1) projekty ustaw;
- 2) projekty rozporządzeń Rady Ministrów;
- 3) projekty innych dokumentów rządowych dotyczących planowanych działań Rady Ministrów, w szczególności strategii albo programów.

2. Wykaz zawiera w szczególności:

- 1) zwięzłą informację o przyczynach i potrzebie wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie;
- 2) wskazanie istoty rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie;
- 3) wskazanie organu odpowiedzialnego za opracowanie projektu;
- 4) wskazanie organu odpowiedzialnego za przedłożenie projektu Radzie Ministrów;
- 5) termin planowanego przyjęcia projektu przez Radę Ministrów;
- 6) informację o rezygnacji z prac nad projektem, z uwzględnieniem przyczyny tej rezygnacji – w przypadku rezygnacji z prac nad projektem.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawę z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 12 maja 2022 r. o Zespole Pomocy Humanitarno-Medycznej oraz ustawę z dnia 15 grudnia 2022 r. o Państwowym Instytucie Medycznym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. W wykazie zamieszcza się imię i nazwisko oraz stanowisko lub funkcję osoby odpowiedzialnej za opracowanie projektu.

4. Wykaz podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 8b. 1. Prezes Rady Ministrów i ministrowie prowadzą odpowiednio wykazy prac legislacyjnych obejmujące projekty rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów i ministrów.

2. W wykazach, o których mowa w ust. 1, określa się planowany termin wydania rozporządzenia i zamieszcza się imię i nazwisko oraz stanowisko lub funkcję osoby odpowiedzialnej za opracowanie projektu. Przepisy art. 8a ust. 2 pkt 1, 2 i 6 oraz ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

2) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. Koordynację realizacji obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu oraz uczestnictwa przedstawicieli Rządu w pracach parlamentarnych zapewnia Sekretarz do Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Funkcję Sekretarza do Spraw Parlamentarnych pełni wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów minister, sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo pracownik Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3. Do zadań Sekretarza do Spraw Parlamentarnych należy w szczególności monitorowanie terminowej realizacji obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu, przygotowania i przedstawiania stanowiska Rządu, a także zapewnienia właściwej reprezentacji Rządu w pracach parlamentarnych.”;

3) uchyla się art. 10c;

4) w art. 12:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Rady Ministrów, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Rady Ministrów, może, w drodze zarządzenia, ustanawiać, jako organy pomocnicze Prezesa Rady Ministrów, pełnomocników Prezesa Rady Ministrów w celu realizacji określonych spraw należących do kompetencji Prezesa Rady Ministrów lub wspierania realizacji zadań Rady Ministrów.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów, tworząc organy pomocnicze, o których mowa w ust. 1 i 1a, określi ich nazwę, skład, zakres działania oraz tryb postępowania.”,

- c) uchyla się ust. 3;
- 5) w art. 14:
- a) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Powołanie członków Rady Legislacyjnej wygasa z dniem następującym po dniu powołania nowej Rady Ministrów.”,
 - b) w ust. 2c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Członek Rady Legislacyjnej może być odwołany przez Prezesa Rady Ministrów z powodu:”,
 - c) uchyla się ust. 2d;
- 6) po art. 14c dodaje się art. 14ca–14cm w brzmieniu:
- „Art. 14ca. 1. Celem aplikacji legislacyjnej jest przygotowanie aplikantów do należytego i samodzielnego wykonywania czynności:
- 1) opracowywania i opiniowania projektów aktów prawnych;
 - 2) związanych z prowadzeniem procesu legislacyjnego.
2. Aplikacja legislacyjna trwa 12 miesięcy.
3. Aplikacja legislacyjna obejmuje:
- 1) wykłady i ćwiczenia;
 - 2) zajęcia z patronami;
 - 3) egzamin kończący aplikację legislacyjną, zwany dalej „egzaminem”.
- Art. 14cb. Nadzór programowy nad aplikacją legislacyjną sprawuje Prezes Centrum.
- Art. 14cc. 1. Aplikacja legislacyjna jest odpłatna.
2. Wysokość opłaty wynosi do 5-krotności przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674):
3. W ramach środków przeznaczonych na finansowanie aplikacji legislacyjnej Prezes Centrum, mając na względzie zakres wykonywanych zadań, ustala wysokość wynagrodzenia:
- 1) miesięcznego dla kierownika aplikacji i patronów;
 - 2) dla członków komisji kwalifikacyjnej, komisji egzaminacyjnej oraz osób prowadzących wykłady lub ćwiczenia.
4. Kierownikowi aplikacji oraz osobom prowadzącym wykłady lub ćwiczenia, mającym inne miejsce zamieszkania niż miejsce prowadzenia wykładów lub ćwiczeń,

przysługuje zwrot kosztów przejazdu lub noclegu według zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 14cd. 1. Prezes Centrum powołuje i odwołuje:

- 1) Radę Programową;
- 2) kierownika aplikacji legislacyjnej.

2. Rada Programowa liczy nie więcej niż 6 osób.

3. Członkiem Rady Programowej może być osoba mająca wykształcenie prawnicze oraz wyróżniająca się wiedzą i doświadczeniem z zakresu legislacji.

4. Do zadań Rady Programowej należy wspieranie Prezesa Centrum oraz kierownika aplikacji legislacyjnej w zakresie ustalania przebiegu aplikacji legislacyjnej.

5. Kierownikiem aplikacji legislacyjnej może być osoba, która spełnia wymagania, o których mowa w ust. 3.

6. Do zadań kierownika aplikacji należy zapewnienie należytego przebiegu aplikacji.

Art. 14ce. Patronem może być osoba mająca wykształcenie prawnicze i co najmniej 5-letni staż pracy związanej z legislacją oraz wykonująca pracę związaną z legislacją.

Art. 14cf. Prezes Centrum:

- 1) określa każdorazowo limit przyjęć na aplikację legislacyjną, biorąc pod uwagę potrzeby urzędów oraz warunki organizacyjne i finansowe aplikacji legislacyjnej;
- 2) podaje do publicznej wiadomości informację o naborze na aplikację legislacyjną.

Art. 14cg. 1. Nabór na aplikację legislacyjną przeprowadza komisja kwalifikacyjna, której skład ustala Prezes Centrum.

2. Przeprowadzenie naboru polega na odbyciu rozmowy kwalifikacyjnej lub przeprowadzeniu pisemnego testu sprawdzającego wiedzę z zakresu ustroju państwa i systemu źródeł prawa.

3. Komisja kwalifikacyjna ustala listę osób zakwalifikowanych do odbycia aplikacji legislacyjnej, biorąc pod uwagę poziom wiedzy kandydatów na aplikację legislacyjną, ich doświadczenie zawodowe związane z legislacją, stwierdzone podczas rozmowy kwalifikacyjnej lub w wyniku przeprowadzonego testu.

Art. 14ch.1. Aplikantem może być mający wykształcenie prawnicze:

- 1) członek korpusu służby cywilnej, o którym mowa w art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409);

- 2) urzędnik, o którym mowa w art. 7¹ ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917 oraz z 2025 r. poz. 39);
- 3) żołnierz zawodowy;
- 4) funkcjonariusz służby;
- 5) pracownik samorządowy.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes Centrum może wyrazić zgodę na udział w aplikacji legislacyjnej osoby mającej wykształcenie prawnicze zatrudnionej na stanowisku do spraw legislacji, innej niż wymienione w ust. 1.

Art. 14ci. 1. Egzamin składa się przed komisją egzaminacyjną, którą powołuje Prezes Centrum.

2. Egzamin składa się z części pisemnej i ustnej.

3. Ocena z egzaminu stanowi łączny wynik części pisemnej i ustnej egzaminu.

Art. 14cj. 1. Kierownik aplikacji legislacyjnej może nie dopuścić do egzaminu aplikanta, który opuścił więcej niż 10 dni zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 1.

2. W przypadku niedopuszczenia aplikanta do egzaminu, aplikant może odwołać się do komisji egzaminacyjnej w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o niedopuszczeniu do egzaminu końcowego. Komisja egzaminacyjna rozpatruje odwołanie w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania.

3. Aplikant niedopuszczony do egzaminu zostaje skreślony z listy aplikantów.

4. Aplikant skreślony z listy aplikantów, w przypadku usprawiedliwienia nieobecności, może być przyjęty na kolejną edycję aplikacji legislacyjnej pod warunkiem ponownego skierowania go na tę aplikację i uiszczenia opłaty za uczestnictwo w tej aplikacji.

Art. 14ck. W razie otrzymania oceny negatywnej z egzaminu aplikant może przystąpić do niego ponownie tylko raz, nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia tego egzaminu.

Art. 14cl. 1. Prezes Centrum wydaje aplikantowi, który zdał egzamin, zaświadczenie stwierdzające zdanie egzaminu i ukończenie aplikacji legislacyjnej.

2. Zaświadczenie zawiera imię (imiona) i nazwisko aplikanta, datę i miejsce urodzenia aplikanta, podpisy przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, kierownika aplikacji i Prezesa Centrum.

Art. 14cm. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres informacji o naborze na aplikację legislacyjną,
 - 2) szczegółowe warunki naboru na aplikację legislacyjną,
 - 3) tematy wykładów i ćwiczeń oraz zakres zajęć z patronami,
 - 4) sposób i tryb organizowania i odbywania aplikacji legislacyjnej,
 - 5) szczegółowe zadania Rady Programowej i liczbę jej członków,
 - 6) szczegółowe zadania kierownika aplikacji legislacyjnej i patronów,
 - 7) zadania aplikantów,
 - 8) skład komisji egzaminacyjnej,
 - 9) sposób zorganizowania obsługi aplikacji legislacyjnej, w tym przekazywania środków przeznaczonych na finansowanie tej aplikacji i rozliczania wydatków związanych z tą aplikacją,
 - 10) wysokość opłaty za udział w aplikacji legislacyjnej i sposób jej uiszczania,
 - 11) wzór zaświadczenia stwierdzającego zdanie egzaminu i ukończenie aplikacji legislacyjnej
- uwzględniając konieczność zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia na aplikacji legislacyjnej, w tym zapewnienia znajomości przepisów prawa istotnych dla poprawnego przebiegu procesu legislacyjnego oraz zasad techniki prawodawczej, właściwej organizacji aplikacji legislacyjnej, a także uwzględniając zakres danych wykazywanych w zaświadczeniu.”;
- 7) w art. 22 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Prezes Rady Ministrów może zapraszać przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w posiedzeniu Rady Ministrów, na którym są rozpatrywane sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa.”;
 - 8) w art. 26 w ust. 2 po wyrazach „może obsługiwać również” dodaje się wyraz „ministra,”;
 - 9) po art. 34a dodaje się art. 34b w brzmieniu:

„Art. 34b. Minister w celu prowadzenia efektywnego nadzoru może żądać informacji, dokumentów i sprawozdań okresowych dotyczących poszczególnej sprawy albo rodzaju spraw od podległych mu lub przez niego nadzorowanych organów, urzędów i jednostek organizacyjnych, z uwzględnieniem przepisów o ochronie informacji ustawowo chronionych.”;
 - 10) w art. 35 w ust. 2 uchyla się pkt 4;
 - 11) w art. 39 ust. 1aa otrzymuje brzmienie:

„1aa. W razie utworzenia lub przekształcenia ministerstwa Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze zarządzenia, przeznaczenie składników majątkowych będących w posiadaniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Wydając zarządzenie, Prezes Rady Ministrów uwzględnia potrzebę zapewnienia składników majątkowych do realizacji zadań przez utworzone lub przekształcone ministerstwo.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917 oraz z 2025 r. poz. 39) w art. 7¹ uchyla się ust. 2 i 3.

Art. 3. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28g:

- a) w ust. 1 w części wspólnej po wyrazach „więcej niż jednego zastępcę – pierwszy zastępca” dodaje się wyrazy „albo osoba wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów, o której mowa w art. 28h”,
- b) użyte w ust. 2, 3 i 3a wyrazy „w art. 28h” zastępuje się wyrazami „w art. 28h ust. 1”,
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W terminie 48 godzin od powzięcia wiadomości o zaistnieniu jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 1, przewodniczący rady pisemnie informuje wojewodę o zaistnieniu takiej okoliczności i:

- 1) przejęciu zadań i kompetencji wójta przez zastępcę albo pierwszego zastępcę albo
- 2) konieczności wyznaczenia osoby, o której mowa w art. 28h ust. 1 – w związku z przepisem ust. 2, albo
- 3) konieczności wyznaczenia osoby, o której mowa w art. 28h ust. 1 – w związku z przepisem ust. 3, albo
- 4) potrzebie wyznaczenia osoby, o której mowa w art. 28h ust. 2 – przedstawiając kopię dokumentu, o którym mowa w ust. 4.”;

2) w art. 28h dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 28g ust. 1 pkt 1–3 lub 5, Prezes Rady Ministrów, na wniosek wojewody, przekazany niezwłocznie za pośrednictwem ministra właściwego do spraw administracji publicznej, może wyznaczyć osobę, która przejmie wykonywanie zadań i kompetencji wójta.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1090 oraz z 2024 r. poz. 1840) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 6 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) kierownicy jednostek (dyrektorzy generalni urzędów), w przypadku naczelnych lub centralnych organów państwowych – organom nadzorującym tych kierowników jednostek, a w przypadku braku takiego organu – podmiotom właściwym do wykonywania wobec tych kierowników czynności z zakresu prawa pracy.”;
- 2) w art. 12 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) darowiznie otrzymanej od podmiotów krajowych lub zagranicznych, jeżeli jej wartość przekracza kwotę 25% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773);”.

Art. 5. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1370 i 1907) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 4:
 - a) wyrazy „Akademią Morską w Gdyni” zastępuje się wyrazami „Uniwersytetem Morskim w Gdyni”,
 - b) skreśla się wyrazy „, Instytutem Morskim w Gdańsku”;
- 2) w art. 13 w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1”;
- 3) uchyla się art. 33d.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 4a dodaje się art. 4aa w brzmieniu:

„Art. 4aa. 1. W przypadku uzasadnionym istotnym interesem bezpieczeństwa państwa Prezes Rady Ministrów może powierzyć realizację obsługi informatycznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na czas określony, jednostce, o której mowa w art. 4a ust. 1.

2. Informację o powierzeniu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje:

 - 1) wnioskodawca;
 - 2) jednostka, o której mowa w art. 4a ust. 1, oraz

3) minister właściwy do spraw informatyzacji.

3. Koszty realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, ponosi Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. Przepisy art. 4a ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.”;

2) po art. 19ac dodaje się art. 19ad w brzmieniu:

„Art. 19ad. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może realizować zadania polegające na utworzeniu, utrzymaniu lub rozwoju rozwiązania informatycznego lub systemu teleinformatycznego, służącego zapewnieniu możliwości wykonywania przez Prezesa Rady Ministrów, ministrów, jednostki organizacyjne podległe Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowane, Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Narodowy Fundusz Zdrowia zadań związanych z realizacją obowiązków tych podmiotów w obszarze informatyzacji.

2. Prace związane z utworzeniem, utrzymaniem lub rozwojem rozwiązania informatycznego lub systemu teleinformatycznego mogą być finansowane ze środków podmiotu wymienionego w ust. 1, na rzecz którego minister właściwy do spraw informatyzacji realizuje to zadanie.

3. Szczegółowy zakres i sposób realizacji zadania oraz sposób jego finansowania określa się w porozumieniu między ministrem właściwym do spraw informatyzacji a podmiotem wymienionym w ust. 1, na rzecz którego minister właściwy do spraw informatyzacji realizuje to zadanie.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 3–4;

2) art. 5 i art. 6 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. Projekty ustaw oraz projekty rozporządzeń podlegają udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania projektów do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Art. 6. Z chwilą udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej wykazów, o których mowa w art. 8a i art. 8b ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473), albo – w przypadku gdy projekt ustawy lub projekt rozporządzenia nie był zawarty w żadnym z tych wykazów – z chwilą udostępnienia projektu ustawy lub projektu rozporządzenia w Biuletynie Informacji Publicznej,

udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej podlegają również wszelkie dokumenty dotyczące prac nad projektem ustawy oraz projektem rozporządzenia.”;

3) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z chwilą udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej wykazów, o których mowa w art. 8a i art. 8b ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, albo – w przypadku gdy projekt ustawy lub projekt rozporządzenia nie był zawarty w żadnym z tych wykazów – z chwilą udostępnienia projektu ustawy lub projektu rozporządzenia w Biuletynie Informacji Publicznej, każdy może zgłosić zainteresowanie pracami nad projektem ustawy lub projektem rozporządzenia.”,

b) skreśla się użyte w:

- ust. 2 w pkt 1 i w ust. 6 w pkt 1 wyrazy „projektu założeń projektu ustawy lub”,
- ust. 3, w ust. 4 w pkt 1, w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 7 w pkt 1 i 2 wyrazy „projektem założeń projektu ustawy,”.

Art. 8. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2020 r. poz. 2008) uchyla się art. 6.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przygotowuje, prowadzi proces uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania oraz wnosi do rozpatrzenia projekty aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej;”;

2) w art. 110 uchyla się ust. 2 i 3.

Art. 10. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534) w art. 37:

1) w ust. 1 uchyla się pkt 4;

2) uchyla się ust. 1a;

3) w ust. 2 uchyla się pkt 2.

Art. 11. W ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125, 834, 1823, 1897 i 1940) w art. 8a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych udostępnia Prezesowi Rady Ministrów dane, o których mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do wykonywania przez Prezesa Rady Ministrów zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.²⁾) w art. 65 ust. 32 otrzymuje brzmienie:

„32. Wsparcie, o którym mowa w ust. 31, jest udzielane na wniosek, który może być składany za pośrednictwem strony internetowej. Stronę internetową programu, o którym mowa w ust. 31, i jej obsługę zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 12 maja 2022 r. o Zespole Pomocy Humanitarno-Medycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 345) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 1 wyrazy „przy Prezesie Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „przy ministrze właściwym do spraw zdrowia”;
- 2) użyte w art. 3 w ust. 2, w art. 8 w ust. 1 i 2, w art. 8a w ust. 1, w art. 9 w ust. 3, w art. 12 w ust. 2 i 5, w art. 16 w ust. 1 i w art. 20 w ust. 3, w różnych przypadkach, wyrazy „Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”;
- 3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„3a. 1. W okresie obowiązywania stanu klęski żywiołowej, stanu epidemii, stanu zagrożenia epidemicznego lub w sytuacji kryzysowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122 oraz z 2024 r. poz. 834, 1222, 1473, 1572 i 1907) lub w celu zapobiegania klęsce żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, a także w celu usunięcia ich skutków, ZPHM może podejmować działania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczące:

- 1) wsparcia jednostek systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego oraz innych podmiotów wykonujących działania ratunkowe w akcjach ratunkowo-ewakuacyjnych lub w medycznych czynnościach ratunkowych,

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127, 2236 i 2687, z 2023 r. poz. 295, 556, 803, 1641, 1785 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 834, 859, 1089 i 1831.

2) organizacji i realizacji transportu medycznego

– po zadysponowaniu ZPHM przez ministra właściwego do spraw zdrowia do realizacji takich zadań.

2. Przepisy dotyczące funkcjonowania i prac ZPHM w sytuacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia wykonuje czynności związane z zapewnieniem prawidłowej realizacji zadań przez ZPHM.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Czynności z zakresu obsługi organizacyjnej ZPHM realizuje urząd obsługujący ministra właściwego do spraw zdrowia.”;

5) w art. 6 w ust. 1 i 2 wyrazy „Prezesa Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw zdrowia”;

6) w art. 7 w ust. 2 i 4 wyrazy „Kancelarii Prezesa Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia”;

7) w art. 8 w ust. 8 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia.”;

8) w art. 11 w ust. 1 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia”;

9) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 2;

10) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawą funkcjonowania ZPHM jest plan organizacji i działania opracowywany przez Szefa ZPHM i zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw zdrowia.”,

b) ust. 7–9 otrzymują brzmienie:

„7. Podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 1, w terminie określonym przez Szefa ZPHM, nie krótszym niż 14 dni, mogą zgłosić uwagi dotyczące projektu planu organizacji i działania ZPHM, w zakresie wykorzystania ich zasobów kadrowych i sprzętowych. Nieprzedstawienie stanowiska w terminie uznaje się za uzgodnienie planu organizacji i działania ZPHM.

8. W przypadku zgłoszenia uwag, o których mowa w ust. 7, Szef ZPHM dokonuje w terminie 14 dni zmian w projekcie planu organizacji i działania ZPHM albo informuje podmioty, które zgłosiły uwagi, o przyczynach ich nieuwzględnienia.

9. Szef ZPHM przedkłada ministrowi właściwemu do spraw zdrowia projekt planu organizacji i działania ZPHM do zatwierdzenia.”,

c) uchyla się ust. 10,

d) w ust. 11 wyrazy „ust. 2 i 6–10” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 6–9”;

11) w art. 15 w ust. 9 wyrazy „Kancelarii Prezesa Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia”.

Art. 14. W ustawie z dnia 15 grudnia 2022 r. o Państwowym Instytucie Medycznym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2731 oraz z 2024 r. poz. 1897) w art. 5 w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub ministrowi nadzorującemu została powierzona realizacja zadania na podstawie art. 10c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1188)”.

Art. 15. 1. Wykaz prac legislacyjnych Rady Ministrów, wykaz prac legislacyjnych Prezesa Rady Ministrów oraz wykazy prac legislacyjnych ministrów utworzone na podstawie ustawy zmienianej w art. 7 stają się wykazami, o których mowa w art. 8a i art. 8b ustawy zmienianej w art. 1.

2. Wykaz prac programowych Rady Ministrów staje się wykazem prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, o którym mowa w art. 8a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 16. 1. Sekretarz do Spraw Parlamentarnych powołany na podstawie przepisów dotychczasowych staje się Sekretarzem do Spraw Parlamentarnych, o którym mowa w art. 9b ustawy zmienianej w art. 1.

2. Pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów ustanowiony na podstawie art. 12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym staje się pełnomocnikiem ustanowionym na podstawie art. 12 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 17. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących zadań z zakresu informatyzacji sektora publicznego, innowacji cyfrowych i rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu, których realizacja została powierzona na podstawie art. 10c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do decyzji Prezesa Rady Ministrów o powierzeniu zleceniobiorcom realizacji zadań z zakresu informatyzacji sektora publicznego, innowacji cyfrowych i rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu wydanych na podstawie art. 10c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. Kadencja Rady Legislacyjnej wygasa po upływie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. 1. Do aplikacji legislacyjnej edycji 2024/2025 stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Prezes Rządowego Centrum Legislacji powoła w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Radę Programową, o której mowa w art. 14cd ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Osoba pełniąca funkcję kierownika aplikacji legislacyjnej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy staje się kierownikiem aplikacji legislacyjnej, o którym mowa w art. 14cd ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 20. Osoba wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów do wykonywania zadań i kompetencji wójta (burmistrza, prezydenta miasta) przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje te zadania i kompetencje w okresie wskazanym w art. 28g ust. 6 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 21. W sprawach wszczętych na podstawie art. 28g ustawy zmienianej w art. 3 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 22. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw aktywów państwowych wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wynikające z art. 114 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260, z 2018 r. poz. 1669 i 2159 oraz z 2019 r. poz. 730) dotyczące Zintegrowanego Systemu Informatycznego.

2. W terminie nie dłuższym niż 5 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przekaze ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych składniki majątkowe oraz dokumenty dotyczące Zintegrowanego Systemu Informatycznego na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

3. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych zapewni dostęp do danych zgromadzonych w Zintegrowanym Systemie Informatycznym, w tym danych osobowych:

- 1) Prezesowi Rady Ministrów w zakresie niezbędnym do wykonywania przez Prezesa Rady Ministrów zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym;
- 2) podmiotom, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, w zakresie niezbędnym do wykonywania przez te podmioty uprawnień przekazanych przez Radę Ministrów, oraz
- 3) podmiotom i organom, które wykonują prawa z akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania przez te podmioty i organy praw z akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa.

4. Do czasu określenia przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych sposobu udostępniania danych, o których mowa w ust. 3, udostępnianie tych danych odbywa się na podstawie dotychczasowych zasad.

5. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy urzędem, któremu minister właściwy do spraw gospodarki może powierzyć, w drodze porozumienia, wykonywanie zadań, o których mowa w art. 109a ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym, staje się urząd obsługujący ministra właściwego do spraw aktywów państwowych.

Art. 23. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zajmujący się obsługą Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej utworzonego na podstawie ustawy zmienianej w art. 13 stają się pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, zawiadomić na piśmie osoby, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w ich stosunkach pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465 oraz z 2024 r. poz. 878, 1222, 1871 i 1965) stosuje się odpowiednio.

3. Przepisu ust. 2 zdanie drugie nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409).

4. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami

i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikających z ustawy budżetowej, a do czasu jego wejścia w życie dochody i wydatki mogą być realizowane w ramach dotychczasowych części, działów i rozdziałów.

5. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zobowiązania i należności Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów działającego w imieniu Prezesa Rady Ministrów wynikające z czynności, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu dotychczasowym, stają się zobowiązaniami i należnościami ministra właściwego do spraw zdrowia. W szczególności umowy zawarte przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów działającego w imieniu Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu dotychczasowym, a także umowy i porozumienia, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 5 ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują ważność, z tym że minister właściwy do spraw zdrowia wstępuje w prawa i obowiązki Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów działającego w imieniu Prezesa Rady Ministrów wynikające z postanowień tych umów i porozumień.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, przeznaczenie składników majątkowych będących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy składnikami majątkowymi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przeznaczonych do realizacji zadań i kompetencji Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej lub pracowników zajmujących się obsługą Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej.

7. W odniesieniu do asortymentu rezerw strategicznych udostępnionych Szefowi Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej na podstawie decyzji Prezesa Rady Ministrów wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1598 i 1907) przekazanie następuje na podstawie protokołu. W tym przypadku nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125, 834, 1823, 1897 i 1940). Kopia protokołu z czynności przekazania podlega przekazaniu Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych.

8. Do dnia zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia planu organizacji i działania Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej, opracowanego, uzgodnionego i zatwierdzonego zgodnie z art. 13 ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Zespół Pomocy Humanitarno-Medycznej funkcjonuje na podstawie planu organizacji i działania Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej, opracowanego, uzgodnionego i zatwierdzonego zgodnie z art. 13 ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu dotychczasowym.

Do zmian planu, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

9. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Kancelaria Prezesa Rady Ministrów sporządzi i przekaze ministrowi właściwemu do spraw zdrowia kopie danych przetwarzanych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów dotyczących realizacji planu organizacji i działania Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej, o którym mowa w ust. 8. Z czynności przekazania sporządza się protokół.

10. Przepisy ust. 9 stosuje się odpowiednio do dokumentacji oraz rejestru, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2 i art. 15 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu dotychczasowym.

11. Szef oraz zastępcy Szefa Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej, którzy zostali powołani na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu dotychczasowym, pełnią swoją funkcję do czasu powołania Szefa oraz zastępców Szefa Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej przez ministra właściwego do spraw zdrowia, na podstawie art. 6 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 13, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 110 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 9 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14cm ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 23 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowaną ustawą zmienia się ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473) oraz między innymi ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917, z późn. zm.), ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, z późn. zm.), ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1090, z późn. zm.), ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1370, z późn. zm.), ustawę z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.), ustawę z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2020 r. poz. 2008), ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409), ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125, z późn. zm.) czy ustawę z dnia 12 maja 2022 r. o Zespole Pomocy Humanitarno-Medycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 345).

I. Zmiany w ustawie o Radzie Ministrów

Projektowane w art. 1 pkt 1 projektu ustawy przepisy art. 8a i art. 8b ustawy o Radzie Ministrów stanowią, że Rada Ministrów ma prowadzić wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, natomiast Prezes Rady Ministrów oraz ministrowie mają prowadzić wykazy prac legislacyjnych. Obecnie obowiązek prowadzenia przez Radę Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i ministrów wykazów prac legislacyjnych wynika z ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. Kwestie te powinny jednak wynikać z ustawy o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania Rady Ministrów, czyli ustawy o Radzie Ministrów. W wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów będą zamieszczane informacje dotyczące projektów ustaw i projektów rozporządzeń Rady Ministrów, a także projekty innych dokumentów rządowych dotyczących planowanych działań Rady Ministrów, w szczególności strategii albo programy. W wykazie pominięto obowiązek zamieszczania projektów założeń projektów ustaw, gdyż co do zasady zakłada się rezygnację z tej formuły. W związku z projektowanymi zmianami są konieczne także zmiany wynikowe w ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (art. 7 projektu ustawy). Jednocześnie, mając na uwadze, że uchwała nr 190

Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) przewiduje prowadzenie wykazu prac programowych Rady Ministrów, który zgodnie z utrwaloną praktyką jest prowadzony w ramach jednego serwisu internetowego wraz z wykazem prac legislacyjnych, zaproponowano uregulowanie w projektowanej ustawie zagadnień dotyczących wykazu prac programowych Rady Ministrów. Wykaz prac legislacyjnych Rady Ministrów i wykaz prac programowych będzie zatem jednym wykazem prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Zgodnie z projektowanym przepisem dostosowującym dotychczasowe wykazy z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy staną się wykazem prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, a katalog zamieszczanych w wykazie danych nie ulegnie zmianom.

Dodawany art. 9b ustanawia Sekretarza do Spraw Parlamentarnych i określa jego zadania, do których należy zapewnianie koordynacji realizacji obowiązków Rządu wobec Sejmu i Senatu oraz przedstawicieli rządu w pracach parlamentarnych. Sekretarz do Spraw Parlamentarnych nie jest nową funkcją. Obecnie Sekretarz ten jest wyznaczany przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie przepisów uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów. Mając jednak na uwadze znaczenie współpracy między rządem a parlamentem, proponuje się wzmocnienie pozycji Sekretarza przez nadanie przepisom określającym status Sekretarza rangi ustawowej. Jednocześnie w art. 16 projektu ustawy wskazuje się, że Sekretarz powołany na podstawie przepisów dotychczasowych staje się Sekretarzem do Spraw Parlamentarnych, o którym mowa w art. 9b nowelizowanej ustawy o Radzie Ministrów.

Proponuje się także uchylene art.10c, na mocy którego Prezes Rady Ministrów realizował zadania z zakresu informatyzacji sektora publicznego, innowacji cyfrowych i rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu. Należy zauważyć, że zadania te nie powinny być zadaniami Prezesa Rady Ministrów, a właściwego w powyższym zakresie ministra kierującego działem administracji rządowej. W ocenie wnioskodawcy przyjęta w wyżej wymienionym przepisie formuła realizacji tych zadań wyczerpała się. Jednocześnie proponuje się przepis przejściowy umożliwiający realizację rozpoczętych przedsięwzięć. Konsekwencją uchylenia art. 10c w ustawie o Radzie Ministrów są też zmiany w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 234) oraz w ustawie z dnia 15 grudnia 2022 r. o Państwowym Instytucie Medycznym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2731, z późn. zm.).

Kolejna zmiana ustawy o Radzie Ministrów obejmuje zniesienie kadencyjności Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów. Rada Legislacyjna zgodnie z art. 14 ust. 1a ustawy o Radzie Ministrów jest organem opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w sprawach dotyczących systemu prawa. Z uwagi na funkcje Rady Legislacyjnej jest zasadne, aby jej działalność była związana z okresem funkcjonowania danej Rady Ministrów. Rozwiązanie to pozwoli Prezesowi Rady Ministrów na ukształtowanie składu Rady Legislacyjnej, które zapewni, w jego ocenie, przedstawianie opinii w sprawach dotyczących systemu prawa na najwyższym poziomie eksperckim.

W związku z powyższym projekt przewiduje zastąpienie kadencyjności członków Rady Legislacyjnej powołaniem w skład Rady Legislacyjnej na czas funkcjonowania Rady Ministrów. Jednocześnie przewiduje się, że odwołanie członka Rady Legislacyjnej będzie mogło nastąpić w enumeratywnie wskazanych w ustawie okolicznościach, co pozwoli na zapewnienie niezależności w sporządzanych przez niego opiniach.

W związku z przewidzianym zniesieniem kadencyjności Rady Legislacyjnej w art. 18 projektu przewidziano przepis dostosowujący skracający kadencję obecnie funkcjonującej Rady Legislacyjnej w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Natomiast zmiany przewidziane w art. 12 ust. 3 i art. 22 ust. 1b ustawy o Radzie Ministrów są związane z udziałem przedstawiciela Prezydenta RP w rządowym procesie legislacyjnym. Proponuje się wprowadzić w tym zakresie uelastycznienie rozwiązań. Wobec powyższego w art. 12 proponuje się uchylenie ust. 3, bowiem możliwość udziału przedstawicieli różnych organów, w tym przedstawiciela Prezydenta RP, wynika ze stosownych przepisów tworzących określony rodzaj komitetu. W odniesieniu natomiast do art. 22 ust. 1b w miejsce obowiązkowego udziału przedstawiciela Prezydenta proponuje się wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego zapraszanie przedstawiciela Prezydenta RP na posiedzenie Rady Ministrów. Podkreślenia wymaga, że zasada podziału i równowagi władz odnosi się wyłącznie do relacji między władzą ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą, a nie do relacji między organami współtworzącymi strukturę jednej władzy (np. Sejmu i Senatu czy sądów różnych szczebli). Kwestie związane ze współpracą między Radą Ministrów a Prezydentem RP nie mieszczą się w zakresie normowania art. 10 Konstytucji RP. Ponadto wobec nieuwzględnienia w katalogu konstytucyjnych prerogatyw Prezydenta RP (art. 144 ust. 3 Konstytucji) prawa udziału w posiedzeniach Rady Ministrów, stałego komitetu i komitetów Rady Ministrów, należy uznać, że Prezydent nie został wyposażony przez

ustawodawcę konstytucyjnego w tę kompetencję. Konstytucja nie zawiera żadnych norm, które mogłyby zostać uznane jako nakaz przyjęcia ustawowych regulacji nakładających na Radę Ministrów obowiązek uwzględniania obecności przedstawicieli Prezydenta RP w posiedzeniach Rady Ministrów, stałego komitetu i komitetów Rady Ministrów. Należy również wskazać, że Konstytucja przewiduje instrumenty prawne służące zapewnieniu mechanizmów współpracy w ramach władzy wykonawczej w dziedzinach konstytucyjnych zadań Prezydenta RP. Zgodnie z art. 141 ust. 1 Konstytucji w sprawach szczególnej wagi Prezydent Rzeczypospolitej może zwołać Radę Gabinetową, którą tworzy Rada Ministrów obradująca pod przewodnictwem Prezydenta RP. Prezydent, zgodnie z utrwaloną praktyką ustrojową, może także powołać osoby sprawujące stanowiska w administracji rządowej (np. Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Zagranicznych oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji) do Rady Bezpieczeństwa Narodowego. Rada Ministrów jest natomiast odrębnym organem władzy wykonawczej, który samodzielnie wykonuje swoje konstytucyjne i ustawowe kompetencje, także w dziedzinach objętych zakresem zadań Prezydenta RP. Rada Ministrów nie jest w żaden sposób podległa Prezydentowi. Z kolei Rada Gabinetowa nie ma kompetencji Rady Ministrów. Oznacza to, że ustawodawca konstytucyjny stanowczo wykluczył możliwość udziału Prezydenta w wykonywaniu kompetencji Rady Ministrów. Ten jednoznaczny zakaz rozmywania granic między kompetencjami dwóch ośrodków władzy wykonawczej ma istotne uzasadnienie ustrojowe. Rada Ministrów, w przeciwieństwie do Prezydenta, ponosi bowiem odpowiedzialność polityczną przed Sejmem.

Ponadto z uwagi na wypracowane w praktyce stosowania przepisów ustawy o Radzie Ministrów rozwiązania, w art. 12 proponuje się w dodawanym ust. 1a uregulowanie wprost możliwości ustanawiania przez Prezesa Rady Ministrów pełnomocników Prezesa Rady Ministrów z własnej inicjatywy, analogicznie do kompetencji Rady Ministrów określonych w art. 10 ustawy o Radzie Ministrów. Uzupełniono także art. 12 ust. 2 wyłącznie o odesłanie do nowego przepisu ust. 1a. Projektowana zmiana dokonująca modyfikacji w treści art. 12 ust. 2 ustawy o Radzie Ministrów, który to przepis określa zakres przedmiotowy upoważnienia do wydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1 i dodawanym ust. 1a, pozostaje bez wpływu na zachowanie w mocy zarządzeń wydawanych na podstawie ust. 1. Uzupełnienie odnosi się do niezależnego treściowo upoważnienia zawartego w dodawanym ust. 1a, który stanowi podstawę do ustanawiania organów pomocniczych Prezesa Rady Ministrów. Projektowane rozwiązanie nie ma wpływu na zmianę treści upoważnienia wynikającego z art. 12 ust. 1.

Zmiany w art. 14ca i następnych mają za zadanie uporządkowanie kwestii związanych z aplikacją legislacyjną. Zgodnie z art. 14b pkt 3 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów Rządowe Centrum Legislacji prowadzi aplikację legislacyjną. Podkreślenia wymaga natomiast, że obecnie obowiązujące rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie aplikacji legislacyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1343) jest wydawane na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Rządowe Centrum Legislacji jako państwowa jednostka organizacyjna podległa Prezesowi Rady Ministrów nie jest objęte zakresem przedmiotowym ustawy o służbie cywilnej, nie jest zatem właściwe regulowanie kwestii związanych z aplikacją legislacyjną w akcie normatywnym, który w żaden sposób nie oddziałuje na podmiot, który posiada kompetencje do prowadzenia aplikacji legislacyjnej. Wobec powyższego proponuje się ujęcie norm odnoszących się do aplikacji legislacyjnej w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, zgodnie z którą to Rządowe Centrum Legislacji prowadzi aplikację legislacyjną.

Co do zasady nie zakłada się zmian w organizacji aplikacji. W projekcie ustawy proponuje się jedynie nadanie rangi normy ustawowej przepisom obecnie regulującym organizację aplikacji legislacyjnej. Zauważyć należy również, że aplikacja legislacyjna jest jedyną aplikacją prawniczą uregulowaną w drodze aktu podustawowego. Nowością jest powołanie nowego podmiotu, obok kierownika aplikacji legislacyjnej, jakim będzie Rada Programowa. Rada ta będzie ciałem doradczym Prezesa Rządowego Centrum Legislacji, którego zadania mają służyć zapewnieniu wysokiego poziomu kształcenia aplikantów. Członkowie Rady Programowej nie będą otrzymywali wynagrodzenia.

Konsekwencją wprowadzanych do ustawy o Radzie Ministrów przepisów dotyczących aplikacji legislacyjnej są zmiany wynikowe wprowadzone do ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych oraz do ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej polegające na uchyleniu w tych ustawach przepisów odnoszących się do aplikacji legislacyjnej.

Ustawa o Radzie Ministrów uprawnia Prezesa Rady Ministrów do żądania informacji od jednostek administracji rządowej. W przepisach dotyczących uprawnień ministra brakuje analogicznej regulacji. Zauważyć należy, że żądanie informacji dotyczącej działalności danego podmiotu nadzorowanego jest jednym z podstawowych środków nadzorczych i organ nadzorujący powinien posiadać takie uprawnienie. Ponieważ nie wszystkie ustawy szczególnie zawierają regulacje dotyczące uprawnienia do żądania przez ministra informacji od podmiotów

podległych ministrowi lub przez niego nadzorowanych, proponuje się uzupełnienie ustawy o Radzie Ministrów o stosowną normę kompetencyjną wyrażoną w projektowanym art. 34b.

W art. 39 proponuje się uzupełnienie ust. 1aa o kwestie związane z przekształceniem ministerstwa, w wyniku którego Prezes Rady Ministrów będzie mógł zarządzić o przeznaczeniu składników majątkowych będących w posiadaniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W aktualnym brzmieniu tego przepisu możliwość przeznaczenia składników majątkowych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jest dopuszczalna tylko w sytuacji utworzenia nowego ministerstwa, co jest regulacją niewystarczającą.

II. Zmiana w ustawie o samorządzie gminnym

W obowiązującym stanie prawnym wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest organem wykonawczym gminy, pochodzącym z wyborów. Wójt, w drodze zarządzenia, w zależności od wielkości gminy, powołuje i odwołuje jednego zastępcę lub kilku zastępców. Zastępca wójta jest organem niepochodzącym z wyborów, ale wyznaczanym samodzielnie przez danego wójta. W literaturze wskazano, że art. 26a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, zwanej dalej „ustawą o samorządzie gminnym”, wyznacza samodzielność i wyłączną właściwość wójta w tej sprawie, wskazuje się, że wójt „nie musi [...] w tej sprawie przeprowadzać jakichkolwiek konsultacji z radą gminy lub z innymi podmiotami, które mogłyby ograniczyć jego dyskrecyjne uprawnienie w tym zakresie. Jedyne ograniczenia płyną z przepisów art. 6 u.pr.s. (określającego, kto może być pracownikiem samorządowym) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z 15.05.2018 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, które określają m.in. wymogi dotyczące wykształcenia zastępców. W praktyce jednak wobec znacznego upolitycznienia wyborów w większości zwłaszcza dużych gmin decydują o tym względy polityczne.”. Wprowadzenie funkcji zastępcy wójta w 2002 r. było związane z wprowadzeniem jednoosobowego organu uprawnionego do zarządzenia gminą i koniecznością powołania osoby wspierającej wójta. Ustawodawca zdecydował się zatem na pozostawienie wójtowi pełnej swobody w wyborze swojego zastępcy, tak żeby możliwa była efektywna współpraca tych osób.

Jednocześnie w wyniku kolejnych nowelizacji ustawy o samorządzie gminnym wykonywanie funkcji zastępcy wójta zostało ściśle powiązane z mandatem wójta. Zgodnie z art. 28e ustawy o samorządzie gminnym, w przypadku wygaśnięcia mandatu wójta przed upływem kadencji z przyczyn, o których mowa w art. 492 § 1 pkt 8 lub 9 ustawy z dnia

5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (a zatem w przypadku odwołania wójta w drodze referendum lub w przypadku odwołania wójta przez Prezesa Rady Ministrów z powodu powtarzających się naruszeń Konstytucji RP i ustaw, w trybie nadzoru określonym w art. 96 ustawy o samorządzie gminnym), wygaśnięcie mandatu wójta jest równoznaczne z odwołaniem jego zastępcy. Zastępca zatem dzieli los osoby, która powierzyła mu funkcję. Odwołanie zastępcy wójta z mocy prawa następuje również w przypadku zrzeczenia się funkcji wójta przez tego zastępcę lub wystąpienia w stosunku do tego zastępcy jednej z przyczyn, o której mowa w art. 492 § 1 pkt 2, 4–7 i 10 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy, w czasie pełnienia funkcji wójta albo wykonywania zadań i kompetencji wójta przez tego zastępcę wójta (art. 28i ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, dodany ustawą z dnia 26 kwietnia 2024 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw). Na zastępcę wójta rozciągnięte zostały zatem te same przyczyny utraty mandatu, które dotyczą wójta, choć zastępca nie jest organem pochodzącym z wyborów. Tym samym, jeżeli istnieją przyczyny, które powodują wygaśnięcie mandatu wójta albo podważają jego mandat społeczny, albo też te same przyczyny wystąpiły w stosunku do zastępcy pełniącego funkcję wójta – następuje odwołanie tego zastępcy.

Podstawową funkcją zastępcy wójta jest wsparcie wójta w pełnieniu zadań i kompetencji. Ustawa przesądza, że istnieją przypadki, w których zadania i kompetencje właściwego wójta przejmuje zastępca lub pierwszy zastępca wójta. Dotyczy to:

- 1) wygaśnięcia mandatu wójta przed upływem kadencji, do czasu objęcia obowiązków przez nowo wybranego wójta (art. 28f ustawy o samorządzie gminnym);
- 2) tymczasowej przeszkody w wykonywaniu zadań i kompetencji wójta, wynikającej z okoliczności wskazanych w art. 28g ustawy o samorządzie gminnym.

Istnieją natomiast sytuacje, w których zadania i kompetencje wójta wykonuje osoba wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów. Taka osoba przejmuje zadania i kompetencje wójta w przypadku wygaśnięcia mandatu wójta, jeżeli w gminie nie wyznaczono zastępcy albo ten zastępca został odwołany. Zastępca wójta może zostać odwołany:

- 1) na mocy zastosowania normy z art. 28e ustawy o samorządzie gminnym – czyli wówczas, gdy w drodze referendum odwołano wójta lub odwołał go Prezes Rady Ministrów na skutek zastosowania środków nadzoru, o którym mowa w art. 96 ustawy, albo
- 2) w sytuacji, w której na podstawie art. 28i ustawy o samorządzie gminnym – tzn. już po powierzeniu funkcji wójta temu zastępcy, nastąpiła w stosunku do tego zastępcy przyczyna określona w art. 492 § 1 pkt 2, 4–7 lub 10 Kodeksu wyborczego.

W przypadku wygaśnięcia mandatu wójta i zastosowania art. 28f ustawy o samorządzie gminnym przewodniczący rady gminy, w terminie 7 dni od dnia wygaśnięcia mandatu wójta, pisemnie informuje wojewodę o objęciu funkcji wójta przez zastępcę albo pierwszego zastępcę albo o konieczności wyznaczenia przez Prezesa Rady Ministrów osoby pełniącej funkcję wójta (art. 28g ust. 7 ustawy o samorządzie gminnym). Prezes Rady Ministrów obligatoryjnie, na wniosek wojewody przekazany niezwłocznie za pośrednictwem ministra właściwego do spraw administracji publicznej, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, wyznacza osobę pełniącą funkcję wójta do czasu objęcia obowiązków przez nowo wybranego wójta (art. 28f ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym). W przypadku wygaśnięcia mandatu wójta w czasie wykonywania zadań i kompetencji wójta przez zastępcę wójta albo osobę, o której mowa w art. 28h, funkcję wójta, do czasu objęcia obowiązków przez nowo wybranego wójta, pełni osoba, która przejęła wykonywanie zadań i kompetencji wójta na podstawie art. 28g (art. 28f ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym).

Prezes Rady Ministrów może także wyznaczyć osobę, która będzie pełniła zadania i funkcję wójta w razie istnienia przemijającej przeszkody w sprawowaniu przez niego urzędu. Tymczasowe pełnienie obowiązków przez zastępcę wójta na okres występowania przeszkody w sprawowaniu tego urzędu przez wójta następuje na mocy art. 28g ustawy o samorządzie gminnym. Przeszkodami, które powodują przemijającą niemożność pełnienia zadań i kompetencji przez wójta, są:

- 1) tymczasowe aresztowanie;
- 2) odbywanie kary pozbawienia wolności wymierzonej za przestępstwo nieumyślne;
- 3) odbywanie kary aresztu;
- 4) niezdolność do pracy z powodu choroby trwającej powyżej 30 dni;
- 5) zawieszenie w czynnościach służbowych.

Przepisy przesądzają, że w pierwszej kolejności zadania i kompetencje wójta w przypadku wystąpienia takiej przeszkody przejmuje zastępca albo pierwszy zastępca wójta. Zgodnie z art. 28g ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym – dopiero kiedy w gminie nie powołano zastępcy albo pierwszego zastępcy wójta – zadania i kompetencje wójta przejmuje osoba, o której mowa w art. 28h ustawy o samorządzie gminnym – a zatem osoba, która została wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów. Taka osoba wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów przejmuje zadania i kompetencje wójta także wówczas, gdy przemijająca przeszkoda w wykonywaniu kompetencji wójta będzie dotyczyła zastępcy lub pierwszego

zastępcy wójta, który wykonuje zadania i kompetencje wójta (art. 28g ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym), albo gdy przeszkoda w sprawowaniu funkcji wójta nastąpi przed złożeniem ślubowania przez wójta (art. 28g ust. 3a ustawy o samorządzie gminnym).

Powyższe przepisy nie uwzględniają jednak faktu, że efektywne zastosowanie środków prawnych wskazanych w art. 28g ust. 1 wobec wójta może wymagać powierzenia zarządzania gminą innej osobie niż zastępcą bezpośrednio wskazany przez tego wójta i działający z jego umocowania. Należy bowiem zauważyć, że tymczasowa przeszkoda w sprawowaniu funkcji przez wójta może nastąpić w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa związanego z pełnieniem funkcji publicznej lub gospodarowaniem mieniem komunalnym albo z przestępstwami przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego. W tych przypadkach właściwe organy wymiaru sprawiedliwości decydują się na zastosowanie środków zapobiegawczych, których celem jest zabezpieczenie prawidłowego przebiegu postępowania. Zastosowane tymczasowe aresztowanie, a także zawieszenie w czynnościach służbowych, o których mowa w art. 28g ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy o samorządzie gminnym, stosuje się w postępowaniu karnym jako środki zapobiegawcze w celu ograniczenia osobie oskarżonej, a wcześniej realizującej czynności służbowe jako wójt, wpływu na osoby jej podległe lub na dowody zbierane w postępowaniu, do których ma dostęp, pełniąc czynności służbowe. Podobnie kara aresztu może dotyczyć kary wymierzonej za wykroczenie związane z wystąpieniem przeciwko instytucjom państwowym, samorządowym i społecznym. Także w przypadku odbywania kary pozbawienia wolności za przestępstwo nieumyślne dochodzi do sytuacji, w której wójt, burmistrz, prezydent miasta zostaje skierowany do odbywania kary pozbawienia wolności, za popełnienie przestępstwa, które popełnił na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, a przestępstwo to może dotyczyć wydarzeń istotnych w kontekście sprawowanej przez niego funkcji, którą z jego upoważnienia pełni w tym czasie zastępca. W konsekwencji wystąpienie tych szczególnych okoliczności w niektórych przypadkach może wymagać tymczasowego ograniczenia działającego automatycznie i z mocy prawa przekazania zadań i kompetencji wójta jego zastępcy. Może się bowiem okazać, że skuteczność zastosowanych środków zapobiegawczych czy niezakłóconego wykonywania kar aresztu lub pozbawienia wolności nałożonych na osobę wójta może w niektórych przypadkach wymagać tymczasowego ograniczenia działania również jego zastępcy. Wątpliwości wobec osoby wójta, które skutkowały zastosowaniem środków zapobiegawczych, zwłaszcza w sytuacji, kiedy zachodzi podejrzenie przestępstwa przeciwko instytucjom lub organom państwowym lub samorządowym albo w związku

z zarządzaniem mieniem komunalnym, lub skierowaniem do odbywania kary pozbawienia wolności za przestępstwo nieumyślne lub kary aresztu, mogą stanowić przesłankę odsunięcia od dalszego zarządzania gminą zastępcy, którego ten wójt wybrał samodzielnie. Należy zwrócić uwagę, że osoba pełniąca tymczasowo obowiązki wójta posiada wszystkie jego uprawnienia i obowiązki. Wprawdzie wójtem nie jest, ponieważ obsadzenie stanowiska tego organu następuje w drodze wyborów powszechnych, niemniej poza tym nie można doszukiwać się tutaj jakichkolwiek różnic w zakresie przydanych tej osobie zadań i kompetencji w stosunku do zadań i kompetencji wykonywanych przez wójta. Ponieważ jest osobą zaufaną, powołaną bezpośrednio przez wójta, to w niektórych przypadkach może budzić wątpliwości powierzenie jej wykonywania zadań i kompetencji wójta, bowiem istnieje znaczne ryzyko, że osoba ta tak samo jak wójt, któremu tymczasowo odebrano możliwość pełnienia funkcji, będzie mogła wpływać na przebieg postępowania karnego, niwecząc tym samym funkcję zastosowanych środków zapobiegawczych, tj. zawieszenia w czynnościach służbowych czy tymczasowego aresztowania, które mają służyć zabezpieczeniu prawidłowego toku postępowania.

Mając na uwadze te okoliczności, zaproponowano mechanizm, który umożliwia Prezesowi Rady Ministrów, korzystając z kompetencji do sprawowania nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego, wskazanie osoby, która będzie tymczasowo wykonywała zadania i kompetencje wójta, w sytuacjach, o których mowa w art. 28g ust. 1 pkt 1–3 lub 5 ustawy o samorządzie gminnym. Prezes Rady Ministrów będzie stosował ten środek na wniosek wojewody w celu zapewnienia zdolności do działania wskazanej jednostce samorządu terytorialnego. Dodawany przepis wskazuje, że Prezes Rady Ministrów będzie miał taką możliwość, oceniając indywidualnie każdą z występujących sytuacji. Ocena ta będzie możliwa dzięki temu, że przewodniczący rady gminy, informując wojewodę o zaistnieniu okoliczności powodujących tymczasową przeszkodę w sprawowaniu funkcji wójta, będzie również przekazywał kopię dokumentów, na podstawie których zostały udowodnione okoliczności istnienia tymczasowej przeszkody w sprawowaniu urzędu przez wójta. Dzięki temu wojewoda będzie mógł ocenić, z jakimi okolicznościami jest związana tymczasowa przeszkoda w sprawowaniu urzędu, a w konsekwencji złożyć stosowny wniosek do Prezesa Rady Ministrów. Kompetencja ta będzie miała charakter fakultatywny. Należy podkreślić, że powierzenie zadań i kompetencji wójta osobie wyznaczonej przez Prezesa Rady Ministrów we wskazanym przypadku jest tymczasowe – zgodnie z art. 28g ust. 6 ustawy o samorządzie gminnym będzie ono obowiązywało w okresie, w którym występuje przemijająca okoliczność powodująca przeszkodę w sprawowaniu urzędu przez wójta. W konsekwencji będzie

obowiązywało w okresie zastosowania środków zapobiegawczych – tymczasowego aresztowania lub zawieszenia w czynnościach służbowych oraz do dnia zwolnienia z aresztu lub zakładu karnego. Proponuje się wprowadzenie przepisów dostosowujących i przejściowych, które wskazują, że osoba, która przejęła wykonywanie zadań i kompetencji wójta, wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będzie pełniła te zadania i kompetencje w okresach wskazanych w art. 28g ust. 6 ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu dotychczasowym. Do spraw wszczętych i niezakończonych, w których przewodniczący rady gminy lub wojewoda przekazał już informacje odpowiednio do wojewody lub Prezesa Rady Ministrów, znajdą zastosowanie przepisy dotychczasowe. Zatem dopiero po wejściu w życie ustawy przewodniczący rady gminy będzie zobowiązany dołączyć do informacji kierowanej do wojewody stosowne dokumenty.

III. Zmiana w ustawie o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące niektóre funkcje publiczne

Zmiana zaproponowana w art. 4 projektu ustawy, w którym jest nowelizowana ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące niektóre funkcje publiczne, w pkt 1 polega na dodaniu w art. 10 ust. 6 kolejnego punktu, w którym wskazuje się, komu kierownicy jednostek (dyrektorzy generalni urzędów), w przypadku naczelnych lub centralnych organów państwowych, będą składać swoje oświadczenia majątkowe. Zmiana ta wynika z faktu, że obowiązujące regulacje nie określają, komu należy składać oświadczenia majątkowe, w przypadku gdy składającym jest sam kierownik jednostki (dyrektor generalny), a nie wydaje się prawidłowe, aby kierownik jednostki składał takie oświadczenie samemu sobie. Taka interpretacja podważałaby obowiązek dokonania przez tego kierownika analizy własnego oświadczenia majątkowego, zatem w przypadku kierownika jednostki (dyrektora generalnego) należałoby przyjąć, że musi on złożyć oświadczenie majątkowe innemu kierownikowi jednostki. Wobec braku jednoznacznego określenia tej kwestii w przepisach prawa w ramach administracji rządowej wykształciła się praktyka, zgodnie z którą podmiotem tym jest organ nadzorujący dane jednostki. Wskazane i celowe wydaje się jednak jednoznaczne przesądzenie tej kwestii przez jej uregulowanie wprost w ustawie.

Projekt zakłada także zmianę brzmienia art. 12 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.

o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, zgodnie z którym do Rejestru Korzyści należy zgłaszać darowiznę, jeżeli jej wartość przekroczy kwotę 25% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Aktualnie przepis ten wskazuje, że zgłoszeniu podlega darowizna, „jeżeli jej wartość przekracza 50% najniższego wynagrodzenia pracowników za pracę, o którym mowa w art. 6 ust. 3”. Ponieważ obecny przepis odsyła do normy, która została już uchylona, oraz do najniższego wynagrodzenia pracowników, które to pojęcie jest systematycznie eliminowane z systemu prawa, zaszła konieczność znowelizowania tego przepisu. Ustawa o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej weszła w życie dnia 1 stycznia 1998 r. Od początku obowiązywania przewidywała obowiązek ujawniania w rejestrze korzyści darowizn o wartości przekraczającej 50% najniższego wynagrodzenia. W ówczesnym stanie prawnym wysokość najniższego wynagrodzenia określana była przez ministra pracy na podstawie upoważnienia ujętego w Kodeksie pracy. Najniższe wynagrodzenie wynosiło od roku 1999 – 650 zł, potem stopniowo rosło i od dnia 1 stycznia 2001 r. wynosiło 760 zł.

Od dnia 1 stycznia 2003 r. zaczęła obowiązywać ustawa o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, która co do zasady zastąpiła pojęcie „najniższego wynagrodzenia” pojęciem „minimalnego wynagrodzenia” oraz ustaliła nowy mechanizm ustalania wysokości minimalnego wynagrodzenia. Przy tej okazji znowelizowano szereg ustaw, które posługiwały się dotychczas pojęciem „najniższego wynagrodzenia” i wprowadzono do tych ustaw pojęcie „minimalnego wynagrodzenia”. Ustawodawca nie był jednak konsekwentny i ustalił, że w niektórych ustawach pozostanie pojęcie „najniższego wynagrodzenia”, zamrażając jednocześnie jego wartość na poziomie kwoty 760 zł.

W rezultacie minimalne wynagrodzenie na przestrzeni lat 2003–2024 wzrosło od kwoty 800 zł do kwoty 4300 zł, natomiast sztucznie zamrożone co do wartości pojęcie najniższego wynagrodzenia oznacza niezmiennie kwotę 760 zł. Do rejestru korzyści od 2003 r. wpisywane więc muszą być darowizny o wartości przekraczającej kwotę 380 zł. Różnica wartości ekonomicznej kwoty 380 zł w roku 2003 i obecnie jest tak oczywista, że nie powinna wymagać dodatkowego wyjaśniania. Przewidziana w projekcie nowelizacji zmiana polega na tym, aby próg, od przekroczenia którego uzależniony jest wymóg wpisywania darowizny do rejestru korzyści, zmienić z „50% najniższego wynagrodzenia” na „25% minimalnego wynagrodzenia” i ma na celu:

- 1) urealnienie wartości ekonomicznej progu;
- 2) zapewnienie automatycznej waloryzacji tego progu w miarę wzrostu minimalnego

wynagrodzenia.

Warto zwrócić uwagę, że w projekcie nie przewidziano prostej zamiany progu „50% najniższego wynagrodzenia” progiem „50% minimalnego wynagrodzenia”, co prowadziłoby do ustalenia progu na poziomie kwoty 2150 zł, ale wprowadzono próg na poziomie 25% minimalnego wynagrodzenia, co oznacza kwotę 1075 zł.

Uzasadnieniem projektowanej zmiany jest zatem odejście od niestosowanego już pojęcia „najniższego wynagrodzenia”, którego wartość sztucznie „zamrożono” 21 lat temu, a tym samym przywrócenie rejestrowi korzyści realnego znaczenia jako miejsca odnotowywania darowizn o określonej w relacji do minimalnego wynagrodzenia kwocie. Próg ten będzie – tak jak inne wartości, takie jak minimalne wynagrodzenie, przeciętne wynagrodzenie, świadczenia emerytalno-rentowe i inne – podlegał zwykłej waloryzacji.

IV. Zmiana w ustawie o działach administracji rządowej

W celu zapewnienia spójności systemu prawa proponuje się uchylenie art. 33d ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, który stanowi, że Prezes Rady Ministrów koordynuje politykę mieszkaniową państwa oraz kontroluje jej realizację. Zgodnie z art. 9a ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej zadania polegające na wspieraniu mieszkalnictwa, ale także dotyczące budownictwa, nadzoru architektoniczno-budowlanego, infrastruktury komunalnej czy planowania i zagospodarowania przestrzennego, są przypisane do działu administracji rządowej – budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo. Całokształt zagadnień dotyczących szeroko pojętej polityki mieszkaniowej stanowi zatem zakres działania ministra kierującego działem administracji rządowej budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo. Podkreślenia wymaga, że uchylenie art. 33d nie wpłynie w żaden sposób na zmniejszenie znaczenia polityki mieszkaniowej państwa. Należy bowiem zauważyć, że Prezes Rady Ministrów, zgodnie z art. 148 pkt 4 i 5 Konstytucji RP, zapewnia wykonywanie polityki Rady Ministrów i określa sposoby jej wykonywania, a także koordynuje i kontroluje pracę członków Rady Ministrów. Szczegółowy sposób, w jaki Prezes Rady Ministrów może wykonywać swoje konstytucyjne kompetencje, jest określony w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów. Uchylenie art. 33d ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej nie oznacza, że Prezes Rady Ministrów utraci kompetencję do koordynowania polityki mieszkaniowej państwa bądź do kontrolowania jej realizacji.

Prezes Rady Ministrów na mocy Konstytucji RP i przy wykorzystaniu kompetencji wynikających w szczególności z przepisów ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów może koordynować pracę ministrów we wszystkich obszarach, nie tylko w obszarze związanym z polityką mieszkaniową. Uwzględniając powyższe, nie jest zasadne odrębne przesądzanie, że Prezes Rady Ministrów koordynuje politykę mieszkaniową państwa oraz kontroluje jej realizację. Szczególne wyodrębnienie jednego obszaru działania Rady Ministrów może bowiem rodzić pytania co do zakresu koordynacji pozostałych obszarów. Proponowane w projekcie ustawy rozwiązanie służy zatem jedynie zapewnieniu spójności systemowej regulacji dotyczących kompetencji Prezesa Rady Ministrów.

V. Zmiana w ustawie o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

Obsługa informatyczna to kompleksowy, całościowy zakres usług i działań związanych z zarządzaniem, utrzymaniem, wsparciem infrastruktury informatycznej organizacji. Obejmuje ona wszystkie aspekty technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), które są niezbędne do efektywnego funkcjonowania przedsiębiorstwa lub instytucji. Cel takiej kompleksowej obsługi informatycznej polega na zapewnieniu niezawodnego, efektywnego i bezpiecznego środowiska informatycznego, które wspiera cele organizacji oraz umożliwia elastyczne reagowanie na zmieniające się warunki rynkowe i technologiczne. Zastosowanie w przypadku takiej organizacji jak Kancelaria Prezesa Rady Ministrów wykonawcy innego niż Centrum Obsługi Informatyki – art. 4a ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne – może pociągać za sobą daleko idące konsekwencje, np. ujawnienie wrażliwych informacji o infrastrukturze teleinformatycznej i procedurach bezpieczeństwa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, co stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa państwa. Centrum Obsługi Informatyki posiada unikalne kompetencje, certyfikaty bezpieczeństwa oraz doświadczenie w utrzymaniu krytycznych systemów informatycznych wspierających najwyższe organy władzy; inny wykonawca może nie zapewnić takiego poziomu wsparcia i bezpieczeństwa. Pracownicy realizujący zadania w ramach umowy mają dostęp do wszystkich informacji pracowników Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (maile, kalendarze, sposób i czas, w jakim pracują), jak również innych informacji o wewnętrznych systemach informatycznych służących do obsługi Kancelarii. Dostęp do tych wszystkich informacji pozyskanych w czasie realizacji umowy może wiązać się z ryzykiem cyberataków i innych naruszeń bezpieczeństwa. Dlatego proponuje się dodanie

do ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1557, z późn. zm.) art. 4aa, zgodnie z którym Prezes Rady Ministrów będzie mógł w określonych sytuacjach powierzyć obsługę informatyczną Kancelarii Prezesa Rady Ministrów instytucji gospodarki budżetowej, wobec której minister właściwy do spraw informatyzacji wykonuje funkcje organu założycielskiego, którą jest Centrum Obsługi Informatyki.

Kompleksowa obsługa informatyczna polega na zapewnieniu niezawodnego, efektywnego i bezpiecznego środowiska informatycznego i jest niezbędna w odniesieniu do działalności także innych organów i instytucji, takich jak na przykład Prezes Rady Ministrów, ministrowie, jednostki organizacyjne podległe Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowane, Zakład Ubezpieczeń Społecznych czy Narodowy Fundusz Zdrowia. Dlatego też proponuje się dodanie art. 19ad do ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zgodnie z którym minister właściwy do spraw informatyzacji będzie mógł realizować zadania polegające na utworzeniu, utrzymaniu lub rozwoju rozwiązania informatycznego lub systemu teleinformatycznego, służącego zapewnieniu możliwości wykonywania przez wskazane w tym przepisie podmioty ich obowiązków w obszarze informatyzacji. Przewiduje się, że prace związane z utworzeniem, utrzymaniem lub rozwojem rozwiązania informatycznego lub systemu teleinformatycznego będą mogły być finansowane ze środków podmiotu, na rzecz którego będą wykonywane, a szczegółowy zakres i sposób realizacji zadania oraz sposób jego finansowania będzie określany w porozumieniu między ministrem właściwym do spraw informatyzacji a podmiotem, na rzecz którego dane zadanie będzie wykonywane.

VI. Zmiana w ustawie o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012, minister właściwy do spraw kultury fizycznej przedstawia sprawozdanie z realizacji przedsięwzięć Euro 2012 Radzie Ministrów dwa razy w roku, do dnia 31 stycznia i 31 lipca, oraz Sejmowi raz w roku, do dnia 30 marca każdego roku. Od zakończenia Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 minęło 12 lat. Sporządzanie sprawozdań z realizacji przedsięwzięć Euro 2012 jest już zatem nieracjonalne. Z tego względu proponuje się uchylenia art. 6.

VII. Zmiana w ustawie o służbie cywilnej

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem przepisu art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej Szef Służby Cywilnej został upoważniony wyłącznie do przygotowywania projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej. Aby Szef Służby Cywilnej mógł być wnioskodawcą projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej i przedkładać je do rozpatrzenia na poszczególne etapy procesu legislacyjnego, jest wymagane upoważnienie od Prezesa Rady Ministrów w tym zakresie. Celem projektowanej zmiany jest przyznanie Szefowi Służby Cywilnej kompetencji do prowadzenia procesu uzgodnień, konsultacji publicznych, opiniowania oraz wnoszenia do rozpatrzenia projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej.

VIII. Zmiana w ustawie o zasadach zarządzania mieniem państwowym

Dodanie ust. 4 do art. 8a ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym ma na celu umożliwienie Prezesowi Rady Ministrów pozyskiwanie informacji niezbędnych dla prawidłowego koordynowania wykonywania przez niego uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach. Informacje te będą udostępniane przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych.

IX. Zmiana w ustawie o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

Zgodnie z projektowaną regulacją obsługę strony internetowej rządowego programu rozwijania szkolnej infrastruktury oraz umiejętności podstawowych i przekrojowych dzieci i młodzieży – „Laboratoria przyszłości” (dalej: „Program”) zapewni urząd obsługujący ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 65 ust. 32 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw obsługę strony zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów we współpracy z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania. Projektowana zmiana jest konsekwencją przejęcia przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania pełnej koordynacji Programu. W wyniku

projektowanej zmiany obsługę stron innych programów służących rozwijaniu infrastruktury jednostek oświatowych oraz kształtowanie i rozwijanie umiejętności podstawowych i przekrojowych w społeczeństwie, przyjmowanych przez Radę Ministrów na podstawie art. 65 ust. 31 ustawy, również będzie zapewniał urząd obsługujący ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

X. Zmiany w ustawie o Zespole Pomocy Humanitarno-Medycznej

Proponuje się przeniesienie Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej, zwanego dalej „Zespołem” (działającego dotychczas przy Prezesie Rady Ministrów), oraz pracowników zajmujących się obsługą Zespołu do Ministerstwa Zdrowia. Proponuje się, aby Minister Zdrowia realizował zadania związane z funkcjonowaniem Zespołu, które obecnie realizuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w imieniu Prezesa Rady Ministrów. Zadania w szczególności wynikają z art. 4 – zapewnienie prawidłowej realizacji zadań Zespołu, w tym prowadzenie naboru do Zespołu, z art. 6 – powoływanie i odwoływanie Szefa Zespołu, z art. 8 – zawieranie umów cywilnoprawnych z członkami Zespołu, z art. 13 – przedkładanie i opracowywanie planu organizacji i działania Zespołu, analogicznie uprawnienie dotyczące dysponowania Zespołem określone w art. 11 ust. 1 – proponuje się przypisać również ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

Przeniesienie Zespołu pod nadzór ministra właściwego do spraw zdrowia uzasadnia zakres działania Zespołu i cel jego powołania – działania ratunkowe podejmowane w celu ochrony życia i zdrowia oraz skład Zespołu, który stanowi personel medyczny – lekarze, ratownicy medyczni, pielęgniarki.

Projekt zakłada przepisy przejściowe dotyczące pracowników (dotychczas Zespół był obsługiwany przez pracowników komórki organizacyjnej w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów), mienia należącego do Zespołu, w tym asortymentu rezerw strategicznych udostępnianego przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych na mocy decyzji Prezesa Rady Ministrów wydawanych na podstawie przepisów art. 19 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych. Ponadto w kwestii umów i porozumień zawartych przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów dotyczących funkcjonowania Zespołu, w celu zapewnienia sprawnego przejścia Zespołu w struktury ministra właściwego do spraw zdrowia, proponuje się zachowanie ważności tych postanowień, z tym że minister właściwy do spraw zdrowia wstąpi w prawa i obowiązki Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów działającego w imieniu

Prezesa Rady Ministrów wynikające z postanowień tych umów i porozumień. Ponadto proponuje się, aby do dnia zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia nowego planu organizacji i działania Zespołu opracowanego, uzgodnionego i zatwierdzonego zgodnie z art. 13 ustawy Zespół mógł funkcjonować na podstawie planu organizacji i działania w brzmieniu dotychczasowym.

Dodatkowo proponuje się dodać przepis umożliwiający zadysponowanie Zespołu do wykonywania zadań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w szczególnych sytuacjach – stanu klęski żywiołowej, stanu epidemii, stanu zagrożenia epidemicznego lub w sytuacji kryzysowej, a także w celu zapobiegania klęsce żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, oraz w celu usunięcia ich skutków. Jest to uzasadnione potencjałem Zespołu zarówno osobowym, jak i sprzętowym, co jest niezwykle istotne np. w sytuacji usuwania skutków powodzi.

W związku z projektowanymi zmianami w art. 23 projektu ustawy zawarto przepisy dostosowujące dotyczące między innymi spraw pracowniczych, przeznaczenia składników majątkowych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów czy przejęcia dotychczasowych zobowiązań i należności przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

XI. Zmiany dotyczące Zintegrowanego Systemu Informatycznego

W celu uporządkowania przepisów oraz dostosowania do obecnego stanu prawnego, w którym to minister właściwy do spraw aktywów państwowych jest wiodący w sprawach dotyczących uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa, należy dokonać przeniesienia Zintegrowanego Systemu Informatycznego (systemu dotyczącego informacji o spółkach) z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do ministra właściwego do spraw aktywów państwowych. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów przejęła ten system wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym na podstawie art. 114 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260, z późn. zm.). Obecnie jednak system powinien znajdować się w Ministerstwie Aktywów Państwowych, o czym stanowi art. 22 projektu ustawy.

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 23 ust. 2, który wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1536) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Nie wpłynęły zgłoszenia w trybie ww. ustawy.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Rządowe Centrum Legislacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Berek – Minister – Członek Rady Ministrów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Ołdak, Rządowe Centrum Legislacji, tel. 22 262 34 50 Barbara Trojanowska, Rządowe Centrum Legislacji, tel. 22 262 34 51	Data sporządzenia 5 lutego 2025 r. Źródło: Inicjatywa własna Nr w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów: UD130
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473) powinna w sposób wyczerpujący regulować obowiązki spoczywające na Radzie Ministrów lub poszczególnych jej członkach. Tymczasem przykładowo ustawa z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) nakłada na Radę Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów obowiązek prowadzenia wykazów prac legislacyjnych, który powinien wynikać z ustawy o Radzie Ministrów. Ponadto brakuje w systemie regulacji o charakterze powszechnie obowiązującym dotyczących wykazu prac programowych Rady Ministrów, mimo że wykaz ten funkcjonuje w przestrzeni publicznej i jest dostępny na stronach podmiotowych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
2. Nadanie rangi ustawowej regulacjom dotyczącym Sekretarza do Spraw Parlamentarnych.
3. Konieczność derogowania z systemu regulacji, które powielają kompetencje Prezesa Rady Ministrów i właściwego ministra działowego w zakresie informatyzacji sektora publicznego, innowacji cyfrowych i rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu.
4. Doprecyzowanie regulacji zawartych w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów do utrwalonej praktyki, w zakresie powoływania pełnomocników Prezesa Rady Ministrów.
5. Odejście od obligatoryjnego udziału przedstawiciela Prezydenta RP w rządowym procesie legislacyjnym, jako rozwiązania mogącego budzić wątpliwości natury konstytucyjnej i które wpływa na funkcjonowanie odrębnego organu władzy wykonawczej, jakim jest Rada Ministrów.
6. Rada Legislacyjna jest organem opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów. Nie jest zatem zasadne utrzymywanie kadencyjności tego organu, gdyż uniemożliwia to każdoczesnemu Prezesowi Rady Ministrów powołanie organu opiniodawczo-doradczego w wybranym składzie.
7. Aplikacja legislacyjna jako jedyna aplikacja prawnicza funkcjonuje na podstawie przepisów rangi podustawowej. Niezbędne jest zatem systemowe ujednolicenie i usystematyzowanie kwestii związanych z tą aplikacją. Stworzenie ram normatywnych dla wsparcia Prezesa Rządowego Centrum Legislacji w wykonywaniu zadania polegającego na sprawowaniu nadzoru programowego nad aplikacją.
8. Brak możliwości przeznaczenia składników majątkowych będących w posiadaniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w sytuacji, gdy następuje przekształcenie ministerstwa. Obowiązujące przepisy dopuszczają jedynie na zagospodarowanie składników majątkowych KPRM w przypadku utworzenia ministerstwa.
9. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, z późn. zm.) określa, kto wykonuje zadania i kompetencje wójta w sytuacji zaistnienia przemijającej przeszkody uniemożliwiającej wójtowi wykonywanie spoczywających na nim zadań. Zgodnie z ustawą zadania i kompetencje wójta wykonuje zastępca albo pierwszy zastępca wójta. Ustawa przewiduje także sytuację, w której przemijające przeszkody dotyczą także zastępcy albo pierwszego zastępcy wójta – wtedy zadania i kompetencje wójta wykonuje osoba wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów. Ustawa o samorządzie gminnym nie przewiduje jednak sytuacji, w której przemijające przeszkody nie dotyczą formalnie zastępcy wójta albo pierwszego zastępcy wójta, ale okoliczności dotyczące działań wójta, które skutkują niemożnością wykonywania przez niego zadań, z powodów, o których mowa w art. 28g ust. 1 pkt 1–3 i 5 ustawy o samorządzie gminnym, uzasadniają, aby zadania i kompetencje wójta wykonywała osoba wyznaczona przez Prezesa Rady Ministrów.

10. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1090, z późn. zm.) nakłada na wskazane w tej ustawie osoby obowiązek składania oświadczeń majątkowych i określa, komu oświadczenia te mają być składane. W odniesieniu jednak do kierowników jednostek (dyrektorów generalnych urzędów), w przypadku naczelnych i centralnych organów państwowych przepisy nie precyzują, komu należy składać oświadczenia majątkowe. Ponadto wysokość kwoty, od której powstaje obowiązek zgłoszenia przez osoby pełniące niektóre funkcje publiczne darowizny otrzymanej od podmiotu krajowego lub zagranicznego, obowiązuje na niezmienionym poziomie od 2001 r. Z uwagi na siłę nabywczą pieniądza jest wskazane urealnienie tej kwoty, a także określenie mechanizmu pozwalającego automatycznie waloryzować wysokość tej kwoty.
11. Derogowanie z systemu regulacji powielających kompetencje w zakresie polityki mieszkaniowej.
12. Poprawa bezpieczeństwa informatycznego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przez zabezpieczenie obsługi informatycznej przez podmiot profesjonalny specjalizujący się w realizacji projektów IT dla sektora publicznego. Stworzenie ram dla możliwości zabezpieczenia obsługi informatycznej dla Prezesa Rady Ministrów, ministrów, jednostek organizacyjnych podległych Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowanych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych czy Narodowego Funduszu Zdrowia przez podmiot profesjonalny specjalizujący się w realizacji projektów IT dla sektora publicznego.
13. Mistrzostwa Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 miały miejsce 12 lat temu, jednak do dzisiaj minister właściwy do spraw sportu jest zobligowany do przedkładania Radzie Ministrów i Sejmowi sprawozdań z realizacji przedsięwzięć Euro 2012, co nie znajduje racjonalnego uzasadnienia.
14. Zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409) Szef Służby Cywilnej dysponuje ograniczonymi kompetencjami w zakresie inicjowania procesu legislacyjnego, które polegają jedynie na przygotowaniu projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej. Aby Szef Służby Cywilnej mógł być wnioskodawcą projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej i przedkładać je na poszczególnych etapach procesu legislacyjnego, jest potrzebne upoważnienie od Prezesa Rady Ministrów. Szef Służby Cywilnej – centralny organ administracji rządowej właściwy w sprawach służby cywilnej powinien otrzymać większą swobodę i szersze kompetencje w toku procesu legislacyjnego dotyczącego zagadnień związanych ze służbą cywilną.
15. Ograniczenia w zakresie prawidłowego koordynowania przez Prezesa Rady Ministrów uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach na gruncie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125, z późn. zm.).
16. Przypisanie obsługi strony internetowej rządowego programu rozwijania szkolnej infrastruktury „Laboratoria przyszłości” właściwemu ministrowi działowemu. Aktualnie obsługę strony zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów we współpracy z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, co z uwagi na zakres zadań przypisanych ministrowi do spraw oświaty i wychowania nie jest rozwiązaniem spójnym systemowo.
17. Zgodnie z ustawą z dnia 12 maja 2022 r. o Zespole Pomocy Humanitarno-Medycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 345) czynności związane z zapewnieniem prawidłowej realizacji zadań przez Zespół zapewnia Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w imieniu Prezesa Rady Ministrów. Z uwagi na zakres zadań przypisanych Zespołowi oraz zakres zadań ministra właściwego do spraw zdrowia jest niezbędne dokonanie przekazania tych kompetencji właściwemu ministrowi działowemu. Nieuzasadniony jest także systemowy brak możliwości podejmowania przez Zespół Pomocy Humanitarno-Medycznej działań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
18. W związku z wiodącą pozycją ministra właściwego do spraw aktywów państwowych w zakresie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa Zintegrowany System Informatyczny (system dotyczący informacji o spółkach) powinien zostać przypisany ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, a nie Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Proponuje się przeniesienie do ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów regulacji dotyczących prowadzenia przez Radę Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów wykazów prac legislacyjnych. Obecnie materia ta jest regulowana w ustawie z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa. Ponieważ ustawa o Radzie Ministrów jest aktem o podstawowym znaczeniu dla funkcjonowania Rady Ministrów, jest wskazane kompleksowe uregulowanie obowiązków spoczywających na Radzie Ministrów oraz poszczególnych jej członkach w jednej ustawie.
2. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów proponuje się zawrzeć regulacje określające zakres zadań spoczywających na Sekretarzu do Spraw Parlamentarnych. Współpraca rządu z parlamentem ma istotne znaczenie dla funkcjonowania państwa, jest zatem konieczne wzmocnienie rangi Sekretarza, który aktualnie jest ustanowiony

aktem o charakterze wewnętrznym, czyli uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

3. Proponuje się uchylenie art.10c ustawy o Radzie Ministrów, na mocy którego Prezes Rady Ministrów realizuje zadania z zakresu informatyzacji sektora publicznego, innowacji cyfrowych i rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu. Należy zauważyć, że zadania te nie powinny być zadaniami Prezesa Rady Ministrów, a właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej.
4. Dodanie do art. 12 ustawy o Radzie Ministrów przepisu ust. 1a, zgodnie z którym Prezes Rady Ministrów, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Rady Ministrów, będzie mógł, w drodze zarządzenia, ustanawiać jako organy pomocnicze Prezesa Rady Ministrów pełnomocników Prezesa Rady Ministrów w celu realizacji określonych spraw należących do kompetencji Prezesa Rady Ministrów lub wspierania realizacji zadań Rady Ministrów.
5. Zmiany przewidziane w art. 12 ust. 3 i art. 22 ust. 1b ustawy o Radzie Ministrów są związane z udziałem przedstawiciela Prezydenta RP w rządowym procesie legislacyjnym. Proponuje się wprowadzić w tym zakresie uelastyczenie rozwiązań. W art. 12 proponuje się zatem uchylenie ust. 3, bowiem możliwość udziału przedstawicieli różnych organów, w tym przedstawiciela Prezydenta RP, wynika ze stosownych przepisów tworzących określony rodzaj komitetu. W odniesieniu natomiast do art. 22 ust. 1b w miejsce obowiązkowego udziału przedstawiciela Prezydenta RP proponuje się wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego zapraszanie przedstawiciela Prezydenta RP na posiedzenie Rady Ministrów.
6. Kolejna zmiana ustawy o Radzie Ministrów obejmuje zniesienie kadencyjności Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów. Podyktowana jest ona tym, że organ ten jest organem opiniotwórczo-doradczym Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów. Z uwagi na funkcje Rady Legislacyjnej jest zasadne, aby jej działalność w określonym czasie była związana z okresem funkcjonowania danej Rady Ministrów. Projekt przewiduje zastąpienie kadencyjności członków Rady Legislacyjnej powołaniem w skład Rady Legislacyjnej na czas funkcjonowania Rady Ministrów.
7. Zakłada się usystematyzowanie kwestii dotyczących aplikacji legislacyjnej. Rządowe Centrum Legislacji jako państwowa jednostka organizacyjna podległa Prezesowi Rady Ministrów nie jest objęte zakresem przedmiotowym ustawy o służbie cywilnej, nie jest zatem właściwe regulowanie kwestii związanych z aplikacją legislacyjną w akcie normatywnym, który w żaden sposób nie oddziałuje na podmiot, który posiada kompetencje do prowadzenia aplikacji legislacyjnej. Wobec powyższego proponuje się ujęcie norm odnoszących się do aplikacji legislacyjnej w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, zgodnie z którą to Rządowe Centrum Legislacji prowadzi aplikację legislacyjną. Nie zakłada się zmian w organizacji aplikacji, dotychczasowym przepisom rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie aplikacji legislacyjnej zostanie bowiem nadana ranga ustawowa. Nowością będzie powołanie nowego podmiotu, jakim będzie Rada Programowa. Rada ta będzie ciałem doradczym Prezesa Rządowego Centrum Legislacji. Jej zadania mają służyć zapewnieniu wysokiego poziomu kształcenia aplikantów. Członkowie Rady nie będą otrzymywali wynagrodzenia.
8. Uzupełnienie treści art. 39 ust. 1aa ustawy o Radzie Ministrów o przypadki przekształcenia ministerstwa. Zgodnie z projektem Prezes Rady Ministrów będzie mógł określić, w drodze zarządzenia, o przeznaczeniu składników majątkowych będących w posiadaniu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie tylko w przypadku utworzenia ministerstwa, ale także w przypadku przekształcenia ministerstwa.
9. Zmiany w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym mają na celu uzupełnienie przepisu art. 28g o normę umożliwiającą Prezesowi Rady Ministrów wyznaczenie, na wniosek wojewody, przekazany za pośrednictwem ministra właściwego do spraw administracji publicznej, osoby, która przejmie wykonywanie zadań i kompetencji wójta zamiast zastępcy wójta lub pierwszego zastępcy wójta, w sytuacji gdy przemijające przeszkody w sprawowaniu urzędu przez wójta nie dotyczą formalnie zastępcy wójta albo pierwszego zastępcy wójta, ale okoliczności dotyczące działań wójta, które skutkują niemożnością wykonywania przez niego zadań, z powodów, o których mowa w art. 28g ust. 1 pkt 1–3 i 5 ustawy o samorządzie gminnym, uzasadniają wyznaczenie przez Prezesa Rady Ministrów osoby, która przejmie wykonywanie zadań i kompetencji wójta.
10. Zmiana proponowana w art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne polegająca na dodaniu kolejnego punktu, w którym wskazuje się, komu kierownicy jednostek (dyrektorzy generalni urzędów), w przypadku naczelnych lub centralnych organów państwowych, będą składać swoje oświadczenia majątkowe, wynika z faktu, że obowiązujące regulacje nie określają, kto nim jest w przypadku oświadczenia składanego przez samego kierownika jednostki, a nie wydaje się prawidłowe, aby kierownik jednostki składał takie oświadczenie samemu sobie. Wskazane i celowe wydaje się jednak jednoznaczne przesądzenie tej kwestii przez jej uregulowanie wprost w ustawie. Zmiany proponowane w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące niektóre funkcje publiczne polegają również na wyeliminowaniu występującego w art. 12 ust. 3 pkt 3 błędnego

odesłania oraz dostosowaniu występującej w tym przepisie terminologii do obecnie stosowanego nazewnictwa. Ponadto zakłada się wzrost kwoty, od której powstaje obowiązek zgłoszenia darowizny otrzymanej od podmiotu krajowego lub zagranicznego.

11. Proponuje się uchylenie art. 33d ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1370, z późn. zm.), który stanowi, że Prezes Rady Ministrów koordynuje politykę mieszkaniową państwa oraz kontroluje jej realizację. Należy zauważyć, że polityka mieszkaniowa jest obecnie realizowana przez właściwego działowo ministra, funkcjonowanie tego przepisu jest zatem zbędne.
12. Proponuje się dodanie art. 4aa do ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zgodnie z którym w przypadku uzasadnionym istotnym interesem bezpieczeństwa państwa Prezes Rady Ministrów może powierzyć realizację obsługi informatycznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na czas określony instytucji gospodarki budżetowej, wobec której minister właściwy do spraw informatyzacji wykonuje funkcje organu założycielskiego, czyli Centrum Obsługi Informatycznej. Proponuje się także dodanie art. 19ad, zgodnie z którym minister właściwy do spraw informatyzacji będzie mógł realizować zadania polegające na utworzeniu, utrzymaniu lub rozwoju rozwiązania informatycznego lub systemu teleinformatycznego, służącego zapewnieniu możliwości wykonywania przez wskazane w tym przepisie podmioty ich obowiązków w obszarze informatyzacji. Prace związane z utworzeniem, utrzymaniem lub rozwojem rozwiązania informatycznego lub systemu teleinformatycznego będą mogły być finansowane ze środków podmiotu, na rzecz którego będą wykonywane, a szczegółowy zakres i sposób realizacji zadania oraz sposób jego finansowania będzie określany w porozumieniu między ministrem właściwym do spraw informatyzacji a podmiotem, na rzecz którego dane zadanie będzie wykonywane.
13. Zmiany proponowane w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2020 r. poz. 2008) ograniczają się do uchylenia art. 6 tej ustawy, a w konsekwencji polegają na zniesieniu obowiązku przedstawiania przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej Radzie Ministrów i Sejmowi sprawozdania z realizacji przedsięwzięć Euro 2012.
14. Zgodnie z obowiązującym brzmieniem przepisu art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej Szef Służby Cywilnej został upoważniony wyłącznie do przygotowywania projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej. Aby mógł być on wnioskodawcą projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej i przedkładać je do rozpatrzenia na poszczególne etapy procesu legislacyjnego, wymagane jest upoważnienie od Prezesa Rady Ministrów w tym zakresie. Celem projektowanej zmiany jest przyznanie Szefowi Służby Cywilnej kompetencji do prowadzenia procesu uzgodnień, konsultacji publicznych, opiniowania oraz wnoszenia do rozpatrzenia projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej.
15. Dodanie do art. 8a ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym przepisu ust. 4 ma na celu umożliwienie Prezesowi Rady Ministrów pozyskiwania informacji niezbędnych dla prawidłowego koordynowania wykonywania przez niego uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa w spółkach. Informacje te będą udostępniane przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych.
16. Zgodnie z projektowaną regulacją (proponowane brzmienie art. 65 ust. 32 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych; Dz. U. poz. 568, z późn. zm.) obsługę strony internetowej rządowego programu rozwijania szkolnej infrastruktury oraz umiejętności podstawowych i przekrojowych dzieci i młodzieży – „Laboratoria przyszłości” (dalej „Program”) zapewni urząd obsługujący ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Zgodnie z dotychczasowymi regulacjami obsługę strony zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów we współpracy z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania. Projektowana zmiana jest konsekwencją przejścia przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania pełnej koordynacji Programu.
17. Proponuje się przeniesienie Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej (dalej „Zespół”), działającego dotychczas przy Prezesie Rady Ministrów, oraz pracowników zajmujących się obsługą Zespołu do Ministerstwa Zdrowia. Proponuje się, aby Minister Zdrowia realizował zadania związane z funkcjonowaniem Zespołu, które obecnie realizuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w imieniu Prezesa Rady Ministrów. Dodatkowo proponuje się dodać przepis umożliwiający zadysponowanie Zespołu do wykonywania zadań na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w szczególnych sytuacjach – stanu klęski żywiołowej, stanu epidemii, stanu zagrożenia epidemicznego lub w sytuacji kryzysowej, a także w celu zapobiegania klęsce żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, oraz w celu usunięcia ich skutków. Jest to uzasadnione potencjałem Zespołu zarówno osobowym, jak i sprzętowym, co jest niezwykle istotne np. w sytuacji usuwania skutków powodzi.
18. W celu uporządkowania przepisów oraz dostosowania do obecnego stanu prawnego, w którym to minister właściwy do spraw aktywów państwowych jest wiodący w sprawach dotyczących uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa, należy dokonać przeniesienia Zintegrowanego Systemu Informatycznego (systemu dotyczącego informacji o spółkach) z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do ministra właściwego do spraw aktywów

państwowych. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów przejęła ten system wraz z wejściem w życie ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym na podstawie art. 114 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260, z późn. zm). Obecnie jednak system powinien znajdować się w Ministerstwie Aktywów Państwowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Większość propozycji zawartych w projekcie ustawy dotyczy zagadnień o charakterze wewnętrznym (struktura administracji). Prowadzenie badań analogicznych rozwiązań w innych krajach nie jest celowe.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Rada Legislacyjna przy Prezesie Rady Ministrów	15	Projektowana ustawa	Zniesienie kadencyjności.
urzędy kierujące pracownikami na aplikację legislacyjną		Projektowana ustawa	Zasady dotyczące kierowania pracowników na aplikację legislacyjną określone w ustawie, a nie w akcie wykonawczym do ustawy.
Prezes Rady Ministrów	1	Projektowana ustawa	Wygaszenie realizacji zadań z zakresu informatyzacji sektora publicznego, innowacji cyfrowych i rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu. Powołanie pełnomocnika Prezesa Rady Ministrów. W przypadku wystąpienia przemijającej przeszkody w wykonywaniu zadań i kompetencji przez wójta – możliwość wyznaczania osoby, która przejmie wykonywanie zadań i kompetencji wójta. Powierzenie realizacji obsługi informatycznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, na wniosek Szefa KPRM, instytucji gospodarki budżetowej, wobec której minister właściwy do spraw informatyzacji wykonuje funkcje organu założycielskiego.
gminy	2477		W przypadku wystąpienia przemijającej przeszkody w wykonywaniu zadań i kompetencji przez wójta – możliwość wyznaczania przez Prezesa Rady Ministrów osoby, która przejmie wykonywanie zadań i kompetencji wójta.

kierownicy urzędów naczelných lub centralnych organów państwowych		Projektowana ustawa	Wskazanie podmiotu, któremu należy składać oświadczenia majątkowe.
organy nadzorujące kierowników naczelných lub centralnych organów państwowych		Projektowana ustawa	Przyjmowanie oświadczeń majątkowych składanych przez kierowników naczelných lub centralnych organów państwowych.
członkowie Rady Ministrów, sekretarze i podsekretarze stanu w ministerstwach i Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie, wicewojewodowie, członkowie zarządów województw, sekretarze województw, skarbnicy województw, członkowie zarządów powiatów, sekretarze powiatów, skarbnicy powiatów, wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast), zastępcy wójtów, sekretarze gmin, skarbnicy gmin, członkowie zarządu związku metropolitalnego, sekretarz związku metropolitalnego i skarbnik związku metropolitalnego		Projektowana ustawa	Zmiana regulacji w przedmiocie kwoty, od której powstaje obowiązek zgłoszenia darowizny otrzymanej od podmiotu krajowego lub zagranicznego.
minister właściwy do spraw do spraw kultury fizycznej	1	Projektowana ustawa	Zniesienie obowiązku przedstawiania Radzie Ministrów i Sejmowi sprawozdania z realizacji przedsięwzięć Euro 2012.
Szef Służby Cywilnej	1	Projektowana ustawa	Przygotowywanie, prowadzenie procesu uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania oraz wnoszenie do rozpatrzenia projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej.
minister właściwy do spraw oświaty i wychowania	1	Projektowana ustawa	Obsługa strony internetowej rządowego programu rozwijania szkolnej infrastruktury „Laboratoria przyszłości”.
Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów	1	Projektowana ustawa	Zaprzestanie realizacji zdań związanych z funkcjonowaniem Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej.

			Zaprzestanie realizacji zadań dotyczących Zintegrowanego Systemu Informatycznego.
minister właściwy do spraw zdrowia	1	Projektowana ustawa	Przejęcie zadań związanych z funkcjonowaniem Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej.
minister właściwy do spraw aktywów państwowych	1	Projektowana ustawa	Wstąpienie we wszystkie prawa i obowiązki Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów dotyczące Zintegrowanego Systemu Informatycznego.
Zespół Pomocy Humanitarno-Medycznej (ZPHM)		Projektowana ustawa	Przeniesienie Zespołu pod nadzór Ministra Zdrowia.
Prezydent RP	1	Projektowana ustawa	Uelastycznienie rozwiązań dot. udziału przedstawiciela Prezydenta RP w rządowym procesie legislacyjnym.
minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Projektowana ustawa	Możliwość realizowania zadania polegającego na utworzeniu, utrzymaniu lub rozwoju rozwiązania informatycznego lub systemu teleinformatycznego, służącego zapewnieniu możliwości wykonywania przez Prezesa Rady Ministrów, ministrów, jednostki organizacyjne podległe Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowane, Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Narodowy Fundusz Zdrowia zadań związanych z realizacją obowiązków tych podmiotów w obszarze informatyzacji.
Prezes Rady Ministrów, ministrowie, jednostki organizacyjne podległe Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowane, Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Narodowy Fundusz Zdrowia		Projektowana ustawa	Możliwość zawarcia porozumienia z ministrem właściwym do spraw informatyzacji na realizację zadania polegającego na utworzeniu, utrzymaniu lub rozwoju rozwiązania informatycznego lub systemu teleinformatycznego służącego wykonaniu zadań związanych z realizacją obowiązków tych podmiotów w obszarze informatyzacji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na charakter projektu dotyczący funkcjonowania administracji odstąpiono od przeprowadzania konsultacji publicznych.

Projekt został przesłany do zaopiniowania do:

- 1) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 2) Rady Służby Publicznej;
- 3) Rady Legislacyjnej;
- 4) Szefa Służby Cywilnej;
- 5) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Wobec stanowiska Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego zrezygnowano z nowelizacji art. 28f ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym na rzecz zmian w art. 28g tej ustawy.

Rada Legislacyjna zakwestionowała propozycję dotyczącą rezygnacji z kadencyjności Rady. Uwaga ta nie została uwzględniona w projekcie.

Szef Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zakwestionował propozycje polegające na odstąpieniu od obligatoryjnego udziału przedstawiciela Prezydenta RP w posiedzeniach Rady Ministrów, stałego komitetu lub komitetów Rady Ministrów, na których są rozpatrywane sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa. Uwaga ta nie została uwzględniona w projekcie.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Wejście w życie projektu nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Koszty realizacji zadań Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej związane z realizacją zadań Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej zostaną przeniesione z cz. 16 – KPRM do cz. 46 – Zdrowie. W 2025 r. finansowanie będzie zapewnione w ramach przeniesienia planowanych dochodów i wydatków między właściwymi częściami, a od kolejnego roku po przeniesieniu skutki w zakresie ochrony zdrowia zostaną sfinansowane w ramach nakładów na ochronę zdrowia, określonych zgodnie z art. 131c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych bez zwiększania wynagrodzeń i nie będą stanowić tytułu do ubiegania się o dodatkowe środki ponad ten wskaźnik. Wejście w życie zmian dotyczących Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej projektowanej ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Na 2025 r. i lata kolejne zaplanowano wynagrodzenia wraz z pochodnymi w Zespole Pomocy Humanitarno-Medycznej dla 9 etatów, z tego: 3 etatów w ramach korpusu służby cywilnej i 6 etatów w ramach osób nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń. W latach 2025–2028 środki przewidziane na realizację wydatków Zespołu Pomocy Humanitarno-Medycznej zaplanowano odpowiednio:											

	2025 r. – kwota łączna 13 237 tys. zł, z tego: a) 2 087 tys. zł – wynagrodzenia z pochodnymi (z tego: wydatki na wynagrodzenia – 1 759 tys. zł, pochodne od wynagrodzeń – 328 tys. zł), b) 5 500 tys. zł – wynagrodzenia bezosobowe, c) 5 150 tys. zł – pozostałe wydatki bieżące, d) 500 tys. zł – wydatki majątkowe. 2026 r. – kwota łączna 13 137 tys. zł, z tego: a) 1 971 tys. zł – wynagrodzenia z pochodnymi (z tego: wydatki na wynagrodzenia – 1 661 tys. zł, pochodne od wynagrodzeń – 310 tys. zł), b) 5 500 tys. zł – wynagrodzenia bezosobowe, c) 5 466 tys. zł – pozostałe wydatki bieżące, d) 200 tys. zł – wydatki majątkowe. 2027 r. – kwota łączna 13 137 tys. zł, z tego: a) 1 971 tys. zł – wynagrodzenia z pochodnymi (z tego: wydatki na wynagrodzenia – 1 661 tys. zł, pochodne od wynagrodzeń – 310 tys. zł), b) 5 500 tys. zł – wynagrodzenia bezosobowe, c) 4 916 tys. zł – pozostałe wydatki bieżące, d) 750 tys. zł – wydatki majątkowe. 2028 r. – kwota łączna 13 137 tys. zł, z tego: a) 1 971 tys. zł – wynagrodzenia z pochodnymi (z tego: wydatki na wynagrodzenia – 1 661 tys. zł, pochodne od wynagrodzeń – 310 tys. zł), b) 5 500 tys. zł – wynagrodzenia bezosobowe, c) 5 466 tys. zł – pozostałe wydatki bieżące, d) 200 tys. zł – wydatki majątkowe.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane zmiany związane z kadencyjnością Rady Legislacyjnej pozostają bez wpływu na koszty związane z działalnością Rady Legislacyjnej. Roczne koszty związane z obsługą 15 członków Rady Legislacyjnej w 2025 r. szacowane są na kwotę 382 400 zł. Koszty związane z prowadzeniem aplikacji legislacyjnej mieszczą się w ramach środków pochodzących z opłaty za uczestnictwo w aplikacji, która wynosi 4-krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631). Na aplikacji legislacyjnej w edycji 2024/2025 kształci się 35 aplikantów. W ramach środków przeznaczonych na finansowanie aplikacji są pokrywane liczne koszty związane z: wynajmem sali, w której odbywają się zajęcia i egzamin, wynagrodzeniem kierownika aplikacji, wykładowców i patronów, komisji kwalifikacyjnej oraz komisji egzaminacyjnej, a także przeprowadzeniem szkoleń wyjazdowych dla aplikantów. Jednakże projektowane zmiany polegające na nadaniu dotychczas obowiązującym normom rangi norm ustawowych pozostają bez wpływu na koszty związane z prowadzeniem aplikacji legislacyjnej. Planuje się, że w 2026 r. i latach kolejnych środki przeznaczone dotychczas na zadania ZPHM będą pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe							
Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Członkowie Rady Ministrów, sekretarze i podsekretarze stanu w ministerstwach i Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie, wicewojewodowie, członkowie zarządów województw, sekretarze województw, skarbnicy województw, członkowie zarządów powiatów, sekretarze powiatów, skarbnicy powiatów, wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast), zastępcy wójtów, sekretarze gmin, skarbnicy gmin, członkowie zarządu związku metropolitalnego, sekretarz związku metropolitalnego i skarbnik związku metropolitalnego – będą zobowiązani do zgłaszania darowizny otrzymanej od podmiotów krajowych lub zagranicznych nie jak dotychczas, jeżeli jej wartość przekracza 50% najniższego wynagrodzenia pracowników za pracę, ale jeżeli jej wartość przekroczy kwotę 25% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 września 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektu nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektu nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw. Wejście w życie projektu nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych..						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Zniesienie obowiązku przedstawiania Radzie Ministrów i Sejmowi przez ministra właściwego do spraw sportu sprawozdania z realizacji przedsięwzięć EURO 2012. Od zakończenia Mistrzostw Europy minęło 12 lat, nie jest zatem zasadne dalsze wypełnianie tego obowiązku.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Wejście w życie projektowanej ustawy pozostaje bez wpływu na rynek pracy. Dokonywane zmiany organizacyjno-funkcjonalne będą realizowane w ramach dotychczasowych zasobów kadrowych urzędów obsługujących zmieniane obszary. Planowane jest przeniesienie 9 etatów z KPRM do MZ.								

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojaskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanej ustawy pozostaje bez wpływu na pozostałe obszary. Dokonywane zmiany mają charakter organizacyjno-funkcjonalny i odnoszą się do urzędów zapewniających obsługę wybranych organów administracji rządowej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 23 ust. 2, który wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter wprowadzanej regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie aplikacji legislacyjnej

Na podstawie art. 14cm ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres informacji o naborze na aplikację legislacyjną, zwaną dalej „aplikacją”;
- 2) szczegółowe warunki naboru na aplikację;
- 3) tematy wykładów i ćwiczeń oraz zakres zajęć z patronami;
- 4) sposób i tryb organizowania i odbywania aplikacji
- 5) szczegółowe zadania Rady Programowej i liczbę jej członków;
- 6) szczegółowe zadania kierownika aplikacji i patronów;
- 7) zadania aplikantów;
- 8) skład komisji egzaminacyjnej;
- 9) sposób organizowania obsługi aplikacji, w tym przekazywania środków przeznaczonych na finansowanie aplikacji i rozliczania wydatków związanych z aplikacją;
- 10) wysokość opłaty za udział w aplikacji i sposób jej uiszczania;
- 11) wzór zaświadczenia stwierdzającego zdanie egzaminu i ukończenie aplikacji.

§ 2. 1. W informacji o naborze na aplikację podaje się:

- 1) limit przyjęć na aplikację;
- 2) rodzaje dokumentów, które należy złożyć;
- 3) termin przyjmowania zgłoszeń na aplikację;
- 4) terminy przeprowadzania rozmowy kwalifikacyjnej na aplikację.

2. Informację o naborze na aplikację ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, zwanego dalej „RCL”.

§ 3. 1. W przypadku gdy liczba kandydatów na aplikację przekracza liczbę odpowiadającą dwukrotności limitu przyjęć określonego zgodnie z art. 14cf pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, zwanej dalej „ustawą”, kierownik aplikacji może podjąć decyzję

o przeprowadzeniu pisemnego testu, który składa się z zestawu pytań zamkniętych przygotowanych przez komisję kwalifikacyjną. O terminie przeprowadzenia testu pisemnego Prezes RCL zawiadamia kandydatów na aplikację nie później niż 14 dni przed dniem przeprowadzenia testu.

2. Do rozmowy kwalifikacyjnej zostają dopuszczeni kandydaci na aplikację, którzy uzyskali najwyższą liczbę punktów na teście pisemnym, w liczbie odpowiadającej półtorakrotności limitu przyjęć określonego zgodnie z art. 14cf pkt 1 ustawy.

3. Komisja kwalifikacyjna podejmuje uchwałę o przyjęciu kandydata na aplikację większością głosów; w przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji.

4. Z przebiegu naboru komisja kwalifikacyjna sporządza protokół, który podpisują wszyscy jej członkowie.

§ 4. 1. Wykłady i ćwiczenia oraz zajęcia z patronami odbywają się w wyznaczonych terminach w trakcie trwania aplikacji.

2. Terminy odbywania wykładów i ćwiczeń wyznacza kierownik aplikacji.

3. Tematem wykładów są:

- 1) system źródeł prawa w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) konstytucyjne zasady tworzenia prawa;
- 3) procedura prawodawcza;
- 4) system finansowy państwa, w tym redagowanie przepisów podatkowych;
- 5) redagowanie przepisów karnych i o karach administracyjnych;
- 6) redagowanie przepisów odnoszących się do systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej;
- 7) procedury związywania się Rzeczypospolitej Polskiej umowami międzynarodowymi;
- 8) wybrane problemy z zakresu prawa międzynarodowego, w tym wpływ prawnomiędzynarodowych zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie praw człowieka na proces tworzenia prawa;
- 9) harmonizacja prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej;
- 10) orzecznictwo dotyczące legislacji i wykonywanie wyroków Trybunału Konstytucyjnego;
- 11) język prawny i język prawniczy;
- 12) metodyka pracy legislatora;
- 13) etyka zawodu legislatora;

14) narzędzia informatyczne stosowane w procesie legislacyjnym.

4. Przedmiotem ćwiczeń i zajęć z patronem jest nabywanie umiejętności stosowania w praktyce wiedzy zdobytej podczas wykładów polegające w szczególności na opracowywaniu:

- 1) projektów aktów prawnych z wykorzystaniem narzędzi informatycznych stosowanych w procesie legislacyjnym;
- 2) stanowisk prawno-legislacyjnych do projektów aktów prawnych.

5. W ramach ćwiczeń aplikant bierze udział w co najmniej 5 komisjach prawniczych.

§ 5. Przed dopuszczeniem do egzaminu patron sporządza opinię o aplikancie zawierającą informację o postępach aplikanta oraz jego przydatności do pracy legislacyjnej i przekazuje ją kierownikowi aplikacji, nie później niż w dniu zakończenia zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy.

§ 6. 1. Kierownik aplikacji dopuszcza aplikanta do egzaminu, biorąc pod uwagę jego udział w realizacji programu aplikacji oraz opinię patrona, w terminie 7 dni od dnia zakończenia zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy, o czym powiadamia aplikanta na piśmie.

§ 7. 1. Termin i miejsce przeprowadzenia egzaminu, składającego się z części pisemnej i części ustnej, z których każda odbywa się w innym dniu, wyznacza przewodniczący komisji egzaminacyjnej i zawiadamia o nich członków komisji, patronów oraz aplikantów, z co najmniej 30-dniowym wyprzedzeniem.

2. Egzamin odbywa się po upływie co najmniej 4 tygodni od zakończenia zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy.

§ 8. 1. Egzamin przygotowuje i przeprowadza komisja egzaminacyjna.

2. Przed rozpoczęciem części pisemnej egzaminu aplikanci są informowani o sposobie przeprowadzenia oraz czasie rozpoczęcia i zakończenia egzaminu.

3. Część pisemna egzaminu odbywa się przed komisją egzaminacyjną, w obecności co najmniej trzech członków, w tym przewodniczącego, w warunkach zapewniających aplikantowi samo-dzielność pracy i polega na opracowaniu projektu aktu prawnego oraz opracowaniu stanowiska prawno-legislacyjnego do projektu aktu prawnego.

4. Podczas części pisemnej egzaminu aplikant może posługiwać się tekstami aktów prawnych, zbiorami orzeczeń oraz komentarzami.

5. Aplikant, który w trakcie części pisemnej egzaminu korzystał z pomocy innych osób lub w inny sposób zakłócał jego przebieg, może zostać wykluczony z egzaminu. Wykluczenie z części pisemnej egzaminu jest równoznaczne z otrzymaniem negatywnej oceny z egzaminu.

6. Część ustna egzaminu polega na udzieleniu odpowiedzi na pytania z wylosowanego przez aplikanta zestawu pytań i odbywa się przed komisją egzaminacyjną, w obecności co najmniej trzech członków, w tym przewodniczącego komisji egzaminacyjnej. Podczas ustnej części egzaminu może być obecny patron.

§ 9. 1. Komisja egzaminacyjna ocenia łącznie wyniki części pisemnej i ustnej egzaminu, biorąc pod uwagę poziom wiedzy aplikanta, w szczególności prawidłowe zastosowanie techniki prawodawczej, a także precyzję oraz sposób formułowania wypowiedzi, użyte metody argumentacji prawniczej, logikę wywodu oraz wymogi poprawności językowej. Komisja podejmuje uchwałę większością głosów; w przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

2. Ocenę pozytywną, obejmującą wynik części pisemnej i ustnej egzaminu, określa się łącznym stopniem według następującej skali stopni: celujący, bardzo dobry, dobry i dostateczny. Ocenę negatywną, obejmującą łącznie wynik części pisemnej i ustnej egzaminu, określa się stopniem niedostatecznym.

3. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, obejmujący w szczególności ocenę wyniku egzaminu, który podpisuje przewodniczący oraz wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej.

§ 10.1. Termin przeprowadzenia ponownego egzaminu wyznacza przewodniczący komisji egzaminacyjnej. Przepisy § 8 i § 9 stosuje się odpowiednio.

2. W okresie między egzaminem, a terminem jego ponownego zdawania, aplikant może, na swój wniosek, uczestniczyć w zajęciach z patronem.

§ 11. W razie usprawiedliwionej niemożności przystąpienia do egzaminu aplikant może przystąpić do egzaminu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej. Przepisy § 8 i § 9 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Na podstawie protokołu, o którym mowa w § 9 ust. 3, wydaje się zaświadczenie stwierdzające zdanie egzaminu i ukończenie aplikacji. Wzór zaświadczenia określa załącznik do rozporządzenia.

2. Odpis zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, Prezes RCL przekazuje także podmiotowi kierującemu aplikanta na aplikację.

§ 13. 1. Rada Programowa:

- 1) opiniuje projekt programu aplikacji;
- 2) zapewnia należyty poziom merytoryczny prowadzonych zajęć;
- 3) opiniuje listy osób prowadzących wykłady lub ćwiczenia oraz listy patronów.

2. W skład Rady Programowej wchodzi 5 osób.

§ 14. 1. Kierownik aplikacji przygotowuje projekt programu aplikacji oraz zapewnia należyty poziom merytoryczny prowadzonych zajęć.

2. Do zadań kierownika aplikacji należy:

- 1) opracowywanie propozycji szczegółowego planu zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 1 ustawy;
- 2) przygotowanie listy osób prowadzących wykłady lub ćwiczenia oraz listy patronów;
- 3) wyznaczanie aplikantom patronów;
- 4) zapewnienie prawidłowego przebiegu realizacji zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 1 i 2;
- 5) wyznaczenie terminu na przedstawienie pisemnej informacji o wykonaniu przez patronów obowiązku, o którym mowa w § 15 ust. 2;
- 6) dopuszczanie aplikantów do egzaminu.

3. Projekt programu aplikacji, propozycję szczegółowego planu zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 1 ustawy, listę osób prowadzących wykłady lub ćwiczenia oraz listę patronów zatwierdza Prezes RCL.

4. Obsługę organizacyjną i finansową naboru na aplikację i aplikacji zapewnia RCL.

§ 15. 1. Do zadań patrona należy:

- 1) wyznaczanie terminów zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 2 ustawy;
- 2) prowadzenie zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 2 ustawy;
- 3) udzielanie aplikantowi bieżącej pomocy w wyjaśnianiu wątpliwości dotyczących problemów legislacyjnych;
- 4) kontrolowanie postępów aplikanta w nauce;
- 5) sporządzanie opinii, o której mowa w § 5.

2. Patron przeprowadza co najmniej 30 godzin zajęć, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 2 ustawy, w miarę możliwości nie mniej niż 3 spotkania z aplikantem w miesiącu.

3. Patron może sprawować opiekę nad nie więcej niż dwoma aplikantami.

§ 16. Do zadań aplikanta należy:

- 1) uczestniczenie w zajęciach, o których mowa w art. 14ca ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy;
- 2) przystąpienie do egzaminu w wyznaczonym terminie.

§ 17. 1. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) przewodniczący komisji egzaminacyjnej - Prezes RCL albo kierownik aplikacji;

2) powoływani przez Prezesa RCL członkowie:

- a) kierownik aplikacji, w przypadku gdy nie jest przewodniczącym komisji egzaminacyjnej,
- b) Szef Służby Cywilnej albo jego przedstawiciel,
- c) dwóch przedstawicieli Prezesa RCL.

2. W skład komisji egzaminacyjnej Prezes RCL może powołać nie więcej niż trzech specjalistów z zakresu zagadnień wymienionych w § 4 ust. 3.

3. W skład komisji egzaminacyjnej, w aplikacji danej edycji, nie może być powołana osoba wyznaczona na patrona w tej edycji.

§ 18. 1. Opłata za uczestnictwo w aplikacji wynosi 4-krotność przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674)), za rok poprzedzający rozpoczęcie aplikacji.

2. Podmiot kierujący na aplikację wpłaca opłatę za uczestnictwo pracownika w aplikacji na wskazany rachunek RCL. Opłata jest wpłacana jednorazowo. Termin i sposób wpłaty określa umowa zawarta między RCL a podmiotem kierującym pracownika na aplikację.

§ 19. 1. W ramach środków przeznaczonych na finansowanie aplikacji Prezes RCL:

- 1) zawiera umowy z osobami prowadzącymi wykłady i ćwiczenia, patronami, członkami komisji kwalifikacyjnej i członkami komisji egzaminacyjnej oraz kierownikiem aplikacji;
- 2) akceptuje koszty przejazdu lub noclegu osób prowadzących wykłady lub ćwiczenia według zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 775 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2023 r. poz. 1465 oraz z 2024 r. poz. 878, 1222, 1871 i 1965);
- 3) ponosi koszty związane z obsługą organizacyjną i techniczną aplikacji, w tym dokonuje zakupów środków technicznych i pomocy naukowych niezbędnych do prowadzenia aplikacji, według zasad określonych w przepisach o zamówieniach publicznych.

2. Środek transportu właściwy do odbycia przejazdu, o którym mowa w ust. 2, a także jego rodzaj i klasę określa Prezes RCL.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie aplikacji legislacyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1343), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów
z dnia (Dz. U. poz. ...)

WZÓR

ZAŚWIADCZENIE

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI

ZAŚWIADCZENIE

STWIERDZAJĄCE ZDANIE EGZAMINU I UKOŃCZENIE APLIKACJI
LEGISLACYJNEJ

Pan(i).(imię i nazwisko)
.....

urodzony(-na) w dniu r. w

uczęszczał(a) w latach

na aplikację legislacyjną i ukończył(a) ją w dniu

z wynikiem

.....
(pieczęć i podpis
przewodniczącego komisji
egzaminacyjnej)

.....
(pieczęć i podpis
kierownika aplikacji
legislacyjnej)

.....
Prezes
Rządowego Centrum Legislacji

Warszawa, dnia 20..... r.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 14cm ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2024 r. poz. 1050 i 1473 oraz z 2025 r. poz. ...). W projekcie określa się zakres informacji o naborze na aplikację legislacyjną, zwaną dalej „aplikacją”, szczegółowe warunki naboru na aplikację, tematy wykładów i ćwiczeń oraz zajęć z patronami, sposób i tryb organizowania i odbywania aplikacji, szczegółowe zadania Rady Programowej i liczbę jej członków, szczegółowe zadania kierownika aplikacji i patronów, zadania aplikantów, skład komisji egzaminacyjnej, sposób organizowania obsługi aplikacji, w tym przekazywania środków przeznaczonych na finansowanie aplikacji i rozliczania wydatków związanych z aplikacją, wysokość opłaty za udział w aplikacji i sposób jej uiszczania oraz wzór zaświadczenia stwierdzającego zdanie egzaminu i ukończenie aplikacji.

Zaproponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania stanowią powielenie regulacji zawartych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie aplikacji legislacyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1343), które było wydane na podstawie art. 110 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2024 r. poz. 409). W odniesieniu do dotychczas obowiązującego aktu wykonawczego w sprawie aplikacji legislacyjnej, projektowane rozporządzenie zawiera regulacje odnoszące się do Rady Programowej, która została przewidziana w art. 14cd ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 2025 r. o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zakres przedmiotowy regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych

Na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa tryb zgłaszania zainteresowania pracami nad projektem ustawy lub projektem rozporządzenia oraz wzór urzędowego formularza zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy lub projektem rozporządzenia.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) projekcie aktu normatywnego - należy przez to rozumieć projekt ustawy oraz projekt rozporządzenia;
- 2) zgłoszeniu - należy przez to rozumieć zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem ustawy lub projektem rozporządzenia.

§ 2. 1. Zgłoszenie podpisuje podmiot dokonujący zgłoszenia lub osoba działająca na podstawie jego pełnomocnictwa.

2. Zgłoszenie można złożyć w urzędzie obsługującym organ odpowiedzialny za przedłożenie projektu ustawy Radzie Ministrów albo opracowanie projektu rozporządzenia, przesłać pocztą lub przesłać drogą elektroniczną za pośrednictwem Elektronicznej Skrzynki Podawczej dostępnej na platformie ePUAP lub w innym systemie teleinformatycznym.

3. Zgłoszenie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno być uwierzytelnione przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1557 i 1717).

4. Wzór urzędowego formularza zgłoszenia jest określony w załączniku do rozporządzenia.

5. Wzór urzędowego formularza zgłoszenia zamieszcza się w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych.

6. Do urzędowego formularza zgłoszenia oprócz dokumentów, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa, dołącza się także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.

§ 3. 1. W przypadku braków formalnych zgłoszenia organ, do którego wniesiono zgłoszenie, występuje o uzupełnienie tych braków, wyznaczając termin nie dłuższy niż 7 dni, z uwzględnieniem art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa.

2. Nieuzupełnienie braków formalnych w wyznaczonym terminie jest traktowane jako rezygnacja z udziału w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektem założeń projektu ustawy.

§ 4. Zmiany danych zawartych we wniesionym urzędowym formularzu zgłoszenia dokonuje się przez wypełnienie i wniesienie nowego urzędowego formularza zgłoszenia. Przepisy § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. poz. 1080), które zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
(tytuł projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, wykazie prac legislacyjnych Prezesa Rady Ministrów albo wykazie prac legislacyjnych ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko**		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1		
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (podpis)		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2025 r. w sprawie zgłaszania

zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem ustawy albo projektem rozporządzenia, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem ustawy albo projektem rozporządzenia.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wydawane na podstawie art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535). Konieczność opracowania nowego projektu rozporządzenia wynika ze zmian dokonanych w treści upoważnienia ustawowego, dokonanych ustawą z dnia 2025 r. o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), polegających na usunięciu z zakresu przedmiotowego spraw przekazanych do uregulowania w drodze aktu wykonawczego zagadnień dotyczących projektu założeń projektu ustawy.

Projekt rozporządzenia określa zatem tryb zgłaszania zainteresowania pracami nad projektem ustawy lub projektem rozporządzenia oraz wzór urzędowego formularza zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy lub projektem rozporządzenia.

Zaproponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania stanowią powielenie regulacji zawartych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. poz. 1080), z pominięciem projektów założeń projektów ustaw.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zakres przedmiotowy regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

**TABELA NIEUWZGLĘDNIONYCH UWAG ZGŁOSZONYCH W RAMACH OPINIOWANIA, O KTÓRYM MOWA W § 38 REGULAMINU PRACY RADY MINISTRÓW
DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O RADZIE MINISTRÓW ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (UD130)**

Lp.	Przepis projektu ustawy (UD130) (w wersji skierowanej do ponownych uzgodnień)	Podmiot zgłaszający uwagę	Istota uwagi	Stanowisko wnioskodawcy
1.	Art. 1	Szef Kancelarii Prezydenta RP	Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050) przewiduje uchylenie ust. 3 w art. 12 ustawy, który stanowi, że w posiedzeniu stałego komitetu Rady Ministrów lub komitetu na którym rozpatrywane są sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa bierze udział przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto projekt przewiduje zmianę art. 22 ust. 1b w ten sposób, że dotychczasowy przepis określający obowiązkowy udział przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w posiedzeniu Rady Ministrów, na którym są rozpatrywane sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa, zostaje zastąpiony przepisem wprowadzającym rozwiązanie, w którym to Prezes Rady Ministrów będzie decydował o zaproszeniu na posiedzenie Rady Ministrów albo o braku takiego zaproszenia dla przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej w przypadku	Uwaga nieuwzględniona. W uwadze podnoszona jest kwestia podziału i równowagi władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sądowniczej w kontekście konieczności tworzenia mechanizmów wzajemnego oddziaływania poszczególnych władz na siebie. Jako argument przemawiający za pozostawieniem omawianych przepisów ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248, z późn. zm.) wskazano, że „wykluczona jest także supremacja albo separacja jednego ośrodka władzy wykonawczej tj. Rady Ministrów w stosunku do drugiego ośrodka władzy wykonawczej, jakim jest Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, bowiem brak realnego oddziaływania na siebie oraz współdziałania staje się źródłem dysfunkcji całego systemu rządzenia w Rzeczypospolitej Polskiej.”. Podkreślono również, że istotą obowiązującego rozwiązania jest „uzyskiwanie wyprzedzającej, całościowej informacji i wiedzy w zakresie kierunków kształtowania przez Radę Ministrów przestrzeni bezpieczeństwa i obronności państwa oraz planowanych i podejmowanych działań legislacyjnych jako kluczowe dla realizacji konstytucyjnych i ustawowych

		rozpatrywania przez Radę Ministrów spraw dotyczących bezpieczeństwa i obronności państwa. Na wstępie należy podnieść, że obowiązujące regulacje dotyczące obligatoryjnego udziału przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w posiedzeniach organów pomocniczych Rady Ministrów oraz posiedzeniach Rady Ministrów, na których są rozpatrywane sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa, zostały wprowadzone do ustawy o Radzie Ministrów w związku z uchwaleniem ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248, z późn. zm.). Ustawa w sposób kompleksowy uregulowała sprawy związane z obronnością, służbą wojskową, oraz określiła zadania organów obrony narodowej, w tym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Rady Ministrów oraz Ministra Obrony Narodowej. Uzupełnieniem tych rozwiązań była nowelizacja ustawy o Radzie Ministrów w zakresie art. 12 ust. 3 oraz art. 22 ust. 1b ustawy (w piśmie przewodnim błędnie wskazuje się na ustawę z dnia 13 maja 2022 r. jako podstawę wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów). Ustawodawca przyjął słuszne założenie, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej jako jeden z ośrodków władzy wykonawczej oraz zwierzchnik Sił	kompetencji oraz zadań nałożonych na Prezydenta RP”. Należy jednak zauważyć, że dopuszczalność rozwiązania, zgodnie z którym Rada Ministrów byłaby zobligowana do uwzględnienia przedstawicieli Prezydenta RP w swoich obradach może budzić wątpliwości ze względu na naruszenie konstytucyjnych gwarancji z ustrojową pozycją Rady Ministrów. Zasada podziału i równowagi władz odnosi się bowiem wprost do relacji pomiędzy władzą ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą, a nie do relacji pomiędzy organami współtworzącymi strukturę jednej władzy (np. Sejmu i Senatu, czy sądów różnych szczebli). Kwestie związane ze współpracą między Radą Ministrów a Prezydentem RP nie mieszczą się wprost w zakresie normowania art. 10 Konstytucji. W odniesieniu z kolei do zadań Prezydenta RP wynikających z art. 126 ust. 1 Konstytucji RP zauważenia wymaga, że przedstawiona w uwadze argumentacja nie uwzględnia w pełni konstytucyjnego standardu i pomija liczne okoliczności, w tym normy konstytucyjne, przemawiające za prawnym ograniczeniem sfery uprawnień Prezydenta. W tym kontekście należy przywołać w szczególności uzasadnienie postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 maja 2009 r. sygn. akt Kpt 2/08, w którym Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że „Zasada samodzielności funkcjonalnej Prezydenta została (...) konstytucyjnie ograniczona przy wydawaniu przez niego aktów urzędowych. Ustawodawca konstytucyjny dokonał w tym zakresie rozgraniczenia na sytuacje określone w art. 144 ust. 3 Konstytucji, w których Prezydent wykonuje swe prerogatywy samodzielnie, oraz na wszystkie pozostałe, w obrębie których akty urzędowe Prezydenta wymagają ich kontrasygnowania przez Prezesa Rady Ministrów (co wiąże
--	--	---	---

		Zbrojnych powinien mieć, już na tak wczesnym etapie, wiedzę na temat kierunków proponowanych zmian w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa podejmowanych przez Radę Ministrów. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawiała wola ścisłej współpracy między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej a Radą Ministrów w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa. Uchwalenie ustawy o obronie Ojczyzny nastąpiło w czasie agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę. Wojna ta trwa nadal i istotnie wpływa na stopień bezpieczeństwa w naszym kraju. Poza dyskusją pozostaje fakt, że agresywna polityka Federacji Rosyjskiej oraz Białorusi wobec sąsiadów, w tym Rzeczypospolitej Polskiej, powoduje konieczność prowadzenia ciągłego procesu wzmacniania systemu bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej w wymiarze militarnym, jak i pozamilitarnym odnoszącym się do realizacji zadań przez organy państwa odpowiedzialne za kierowanie bezpieczeństwem narodowym. Ponadto działania hybrydowe prowadzone na terenie państw zachodnich oraz działania realizowane przeciwko Polsce i państwom regionu m. in. z terytorium Białorusi, uwiaryściły potrzebę ścisłej współpracy organów państwa odpowiedzialnych za	się z przejmowaniem przez Prezesa Rady Ministrów politycznej odpowiedzialności za ich wydanie i treść przed Sejmem) (...) Przepisanie Prezydentowi Rzeczypospolitej Konstytucyjnej funkcji (roli) „najwyższego przedstawiciela Rzeczypospolitej” nie oznacza powierzenia temu organowi funkcji „prowadzenia polityki zagranicznej”. Zgodnie bowiem z art. 146 ust. 4 pkt 9 Konstytucji w zakresie i na zasadach określonych w Konstytucji i ustawach” to Rada Ministrów „sprawuje ogólne kierownictwo w dziedzinie stosunków z innymi państwami i organizacjami międzynarodowymi”. Trybunał Konstytucyjny podkreśla zarazem, że ustrojowa pozycja Prezydenta jako „najwyższego Przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej” nie oznacza, że Prezydent jest najwyższym organem władzy Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec nieuwzględnienia w katalogu konstytucyjnych prerogatyw Prezydenta RP (art. 144 ust. 3 Konstytucji) prawa udziału w posiedzeniach Rady Ministrów, stałego komitetu i komitetów Rady Ministrów, należy uznać, że Prezydent nie został wyposażony przez ustawodawcę konstytucyjnego w tę kompetencję. Konstytucja nie zawiera żadnych norm, które mogłyby zostać uznane jako nakaz przyjęcia ustawowych regulacji nakładających na Radę Ministrów obowiązek uwzględniania obecności przedstawicieli Prezydenta RP w posiedzeniach Rady Ministrów, stałego komitetu i komitetów Rady Ministrów. Należy również wskazać, że Konstytucja przewiduje instrumenty prawne służące zapewnieniu mechanizmów współpracy w ramach władzy wykonawczej w dziedzinach konstytucyjnych zadań Prezydenta RP. Zgodnie z art. 141 ust. 1 Konstytucji w sprawach szczególnej wagi Prezydent Rzeczypospolitej może zwołać Radę Gabinetową, którą tworzy Rada
--	--	---	---

		bezpieczeństwo i obronność. W piśmie przewodnim kierującym omawiany projekt ustawy do zaopiniowania, wskazano, że organizacja posiedzeń Rady Ministrów, w tym reguły zapraszania jej gości, stanowią materię Regulaminu pracy Rady Ministrów i są objęte autonomią regulaminową w myśl art. 146 ust. 4 pkt 12 Konstytucji, natomiast dodany do ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów przepis art. 12 ust. 3 w „niedopuszczalny sposób uczynił materią ustawową kwestię, która powinna być i jest uregulowana w przepisach Regulaminu pracy Rady Ministrów.” Odnosząc się do przedstawionej argumentacji podnieść należy, że z art. 146 ust. 4 pkt 12 Konstytucji wynika założenie ograniczonej autonomii wewnętrznej Rady Ministrów. Przyjmuje się, że to Rada Ministrów samodzielnie określa organizację i tryb swej pracy. Jednakże z uwagi na konstytucyjne zastrzeżenie dotyczące ustawowego określenia zakresu i zasad realizacji tej kompetencji, mówić tu można o autonomii ograniczonej jednakże przez organy ustawodawcze. Jak głęboko ustawodawca może ingerować w autonomię Rady Ministrów, musi być oceniane przede wszystkim z punktu widzenia zasady	Ministrów obradująca pod przewodnictwem Prezydenta RP. Prezydent, zgodnie z utrwaloną praktyką ustrojową, może także powołać osoby sprawujące stanowiska w administracji rządowej (np. Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Zagranicznych oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji) do Rady Bezpieczeństwa Narodowego. Tym samym cele, o których mowa w piśmie z 3 października 2024 r. mogą być w pełni osiągnięte pomimo uchYLENIA art. 12 ust. 3 i nowelizacji art. 22 ust. 1b ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że wymóg udziału przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej w posiedzeniach Rady Ministrów, stałego komitetu lub komitetów Rady Ministrów może budzić liczne wątpliwości konstytucyjne. Niesporne jest, że Rada Ministrów jest odrębnym organem władzy wykonawczej, który samodzielnie wykonuje swoje konstytucyjne i ustawowe kompetencje, także w dziedzinach objętych zakresem zadań Prezydenta RP. Rada Ministrów nie jest w żaden sposób podległa Prezydentowi. Z kolei Rada Gabinetowa nie ma kompetencji Rady Ministrów. Oznacza to, że ustawodawca konstytucyjny stanowczo wykluczył możliwość udziału Prezydenta w wykonywaniu kompetencji Rady Ministrów. Ten jednoznaczny zakaz rozmywania granic pomiędzy kompetencjami dwóch ośrodków władzy wykonawczej ma istotne uzasadnienie ustrojowe. Rada Ministrów, w przeciwieństwie do Prezydenta, ponosi bowiem odpowiedzialność polityczną przed Sejmem. Warto także zauważyć, że zgodnie z aktualnie obowiązującym porządkiem prawnym brak obecności przedstawiciela Prezydenta, czy to wynikający z zaniechania Rady
--	--	---	--

		równowagi władzy (zob. P. Czarny, Komentarz do art. 146 Konstytucji RP, [w:] Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, red. Piotr Tuleja, Warszawa 2023 r. Lex Online, dostęp 02.10.2024). Ocena ta powinna także brać pod uwagę ukształtowany system organów władzy publicznej, oraz ich konstytucyjnie określone kompetencje. Z konstytucyjnej zasady podziału władzy wynika, że ustrój Rzeczypospolitej Polskiej opiera się na podziale i równowadze władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sądowniczej (art. 10 ust. 1 Konstytucji). Zasada podziału władzy wymusza stworzenie mechanizmu wzajemnego oddziaływania poszczególnych władz na siebie w sposób umożliwiający ich równoważenie się, hamowanie i wzajemną kontrolę. Mechanizm ten określany jest mianem zasady równowagi władz. Zgodnie z ukształtowanym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego (zob. np. wyrok TK z dnia 24 lutego 2010 r. sygn. akt K 6/09), zasada ta wyklucza zarówno supremację jednej z władz w stosunku do pozostałych, jak i całkowitą separację jednej z władz od pozostałych. Tym samym można postawić tezę, że wykluczona jest także supremacja albo separacja jednego ośrodka władzy wykonawczej tj. Rady Ministrów w	Ministrów (brak zaproszenia), czy Prezydenta (nieprzyjęcie zaproszenia) nie wpływa na ważność podejmowanych przez rząd rozstrzygnięć. Mając zatem na względzie powyższe wyjaśnienia uprzejmie informuję, że przepisy art. 1 pkt 3 lit. c i pkt 6 projektu ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw (UD130) pozostaną w projekcie niezmienione. Przyjęcie regulacji zaproponowanych w projekcie ustawy nie wyklucza bowiem w żaden sposób współpracy między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej a Radą Ministrów w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa.
--	--	--	--

			stosunku do drugiego ośrodka władzy wykonawczej, jakim jest Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, bowiem brak realnego oddziaływania na siebie oraz współdziałania staje się źródłem dysfunkcji całego systemu rządzenia w Rzeczypospolitej Polskiej. Zawarcie w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów regulacji dotyczącej obligatoryjnego udziału przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w posiedzeniach organów pomocniczych Rady Ministrów oraz samej Rady Ministrów, na których są rozpatrywane sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa nie powoduje ograniczenia konstytucyjnych kompetencji i możliwości działania ośrodka władzy wykonawczej, jakim jest Rada Ministrów. Tym samym, z punktu widzenia zachowania zasady równowagi władz, za konieczne i dopuszczalne należy uznać uczynienie tej materii materią ustawową. W uzasadnieniu do projektu podnosi się argument za uchyleniem art. 12 ust. 3 ww. ustawy wskazując, że możliwość udziału przedstawicieli różnych organów w posiedzeniach organów pomocniczych Rady Ministrów wynika ze stosownych przepisów tworzących określony rodzaj komitetu np. Komitet Rady Ministrów do spraw Bezpieczeństwa Narodowego. W	
--	--	--	---	--

			stosunku do przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej argument ten ma ograniczone zastosowanie. Przepisy wewnętrzne odnoszące się przykładowo do ww. Komitetu przewidują, że przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w pracach Komitetu z głosem doradczym inne osoby niż członkowie Komitetu (od decyzji i woli przewodniczącego zależy, czy zechce daną osobę zaprosić na posiedzenie). Należy podnieść, że udział przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w posiedzeniach organów pomocniczych Rady Ministrów oraz Rady Ministrów, na których są rozpatrywane sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa, nie wiąże się jedynie z możliwością zabierania głosu doradczego w sprawach będących przedmiotem obrad danego komitetu. Rola przedstawiciela Prezydenta RP w tym zakresie jest zdecydowanie szersza. Uzyskiwanie wyprzedzającej, całościowej informacji i wiedzy w zakresie kierunków kształtowania przez Radę Ministrów przestrzeni bezpieczeństwa i obronności państwa oraz planowanych i podejmowanych działań legislacyjnych, jest kluczowe dla realizacji konstytucyjnych i ustawowych kompetencji oraz zadań nałożonych na Prezydenta RP.	
--	--	--	--	--

			Mając powyższe na uwadze propozycja przepisów określających fakultatywny udział przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w pracach danego komitetu, w zależności od woli przewodniczącego komitetu lub Prezesa Rady Ministrów w przypadku posiedzeń Rady Ministrów, nie realizuje zakładanych celów, jakie stoją za zapewnieniem obligatoryjnego udziału przedstawiciela Prezydenta RP w pracach tych gremiów. Należy stwierdzić, że tak ukształtowane przepisy nie zapewniają właściwych mechanizmów współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności pomiędzy Prezydentem RP a Radą Ministrów. Tym samym propozycja zrównania pozycji przedstawiciela Prezydenta RP z pozycją osób zapraszanych z głosem doradczym przez przewodniczących danych komitetów – organów pomocniczych Rady Ministrów albo osób zapraszanych przez Prezesa Rady Ministrów na posiedzenie Rady Ministrów w sprawach bezpieczeństwa i obronności, stoi w sprzeczności z konstytucyjnie ukształtowaną pozycją ustrojową Głowy Państwa. Zgodnie z art. 126 ust. 1 Konstytucji Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej jest najwyższym przedstawicielem państwa polskiego i gwarantem ciągłości władzy państwowej.	
--	--	--	--	--

			Prezydent jako reprezentant Rzeczypospolitej Polskiej uosabia państwo na arenie międzynarodowej, szczególnie w kontaktach z innymi państwami i organizacjami międzynarodowymi jak Unia Europejska, Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO), czy Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ). Prezydent RP reprezentuje Polskę nie tylko w sytuacjach, gdy tego wymaga prawo krajowe lub międzynarodowe, ale także wtedy, gdy wskazują na to zwyczaje w stosunkach międzynarodowych. Uznanie Prezydenta RP za gwaranta ciągłości władzy państwowej wyraża jego aktywną rolę w systemie ustrojowym. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej czuwa nad przestrzeganiem Konstytucji, stoi na straży suwerenności i bezpieczeństwa państwa oraz nienaruszalności i niepodzielności jego terytorium (art. 126 ust. 2 Konstytucji). Z analizowaną sferą zadań Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej związane są w sposób szczególny dwie grupy kompetencji: kompetencje wykonywane przez Prezydenta RP jako Zwierchnika Sił Zbrojnych RP (art.134 ust. 1 Konstytucji) oraz kompetencje dotyczące stanów nadzwyczajnych (rozdział XI Konstytucji). Prezydent RP realizuje to zadanie we	
--	--	--	--	--

			współdziałaniu z Radą Ministrów, która politycznie odpowiedzialna jest za bezpieczeństwo państwa i jego ochronę. Współdziałanie to może mieć charakter nie władczy, np. udział przedstawiciela Prezydenta RP w posiedzeniu Rady Ministrów w sprawach bezpieczeństwa i obronności państwa, może także przybierać formalny wymiar, polegający np. na zwołaniu Rady Bezpieczeństwa Narodowego, może wreszcie polegać na wykonywaniu kompetencji zastrzeżonych wyłącznie dla Prezydenta RP lub wykonywanych za kontrasygnatą. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej reprezentuje państwo w stosunkach międzynarodowych (art. 133 Konstytucji). W reprezentowaniu Polski na arenie międzynarodowej i kreowaniu polityki zagranicznej Prezydent RP współdziała z Prezesem Rady Ministrów oraz ministrem spraw zagranicznych (zob. P. Tuleja, K. Kozłowski, Komentarz do art. 126 Konstytucji RP, [w:] Konstytucja RP. Komentarz, red. M. Safjan, L. Bosek, t. 2, Warszawa 2016, s. 574). Mając powyższe na uwadze, uprzejmie informuję, że negatywnie opiniuję proponowane rozwiązania zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów, które przewidują fakultatywny udział przedstawiciela Prezydenta	
--	--	--	---	--

			Rzeczypospolitej Polskiej w posiedzeniach organów pomocniczych Rady Ministrów oraz posiedzeniach Rady Ministrów, na których są rozpatrywane sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa. Jednocześnie zauważam, że w czasie pełnoskalowej wojny napastniczej, prowadzonej przez Federację Rosyjską przeciwko Ukrainie oraz w związku z nieprzyjawnymi działaniami Białorusi w stosunku do Państwa Polskiego, obecnie obowiązujące regulacje dotyczące udziału przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w posiedzeniach stałego komitetu lub komitetu Rady Ministrów oraz udziału w posiedzeniach Rady Ministrów, na których są rozpatrywane sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa, są rozwiązaniami optymalnymi, ze wszech miar słusznymi i tworzącymi jedną z możliwych platform do właściwej współpracy i komunikacji między organami władzy wykonawczej – Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Radą Ministrów, w sprawach bezpieczeństwa narodowego.	
--	--	--	--	--